

SPORTUL POPULAR

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XIII Nr. 3046 * Marți 23 iulie 1957 * 8 pagini 25 bani

Călătorind spre orașul-gazdă al Jocurilor sportive ale tineretului

MOSCOVA, 22 (prin telefon de la trimisul nostru).

Duminică dimineața... Trenul Ungheni-Moscova intră în stația Kievskaja, una din cele nesprezece gări ale capitalei sovietice, la ora 9,59 — deci cu un minut mai devreme decât fusese prevăzut în orar. Impunătoarea locomotivă verde, ultimul schimb de stație dintre cele două capete ale călătoriei noastre, nu părea de loc oboșită de sutele de kilometri parcurși în iureș. Trenul stopează cu zgomot de frine în fața peronului împodobit sărbătorește și plin pînă la refuz de mulțimea venită în întâmpinarea delegației române la Jocurile sportive internaționale prietenești. Și în timp ce de undeva se aud acordurile voioase ale marșului tineretului, coborim fiecare din vagoanele care ne-au fost cămin pentru două zile de drum...

Așa a început șederea noastră în Moscova, orașul Festivalului și al Jocurilor Sportive. Dar să întrerupem pentru moment firul povestirii și, aidoma unui trucaj cinematografic, să reluăm cu amintirea etapele anterioare ale filmului nostru sau măcar fragmente din ceea ce ar putea forma un scenariu.

Vineri după-amiază... La fereastra vagoanelor defilează molcomele dealuri ale Moldovei. O firească monotonie pare că învăluie pe călători. Dar aceștia sînt tineri, mai ales sportivi. Lor le stă bine veselie. Iată, dintr-un compartiment alăturat se aude o melodie voioasă executată la acordeon. Recunosc pe instrumentist: Brunhilde Neurohr din lotul de handbal al R.P.R. O însoțesc vocile tovarășelor ei de echipă printre care deosebit de activă mi s-a părut Irina Nagy.

Seara aceeași zile... O seară caldă de vară, cu parfum de lanuri în seceriș. Trenul oprește în gara Ungheni, primul popas pe teritoriul R.S.S. Moldovenească. Este și primul contact cu atmosfera sărbătorească a Festivalului. Ni se face aici o primire entuziastă în care, bineînțeles, florile și muzica sînt pe prim plan. Pe o estradă ridicată pe peronul gării, iau loc conducătorii ai mișcării sportive locale și membri ai delegației noastre. Cuvîntelor calde de bun venit le răspund tot atît de însuflețit tov. Ion Balaș, vicepreședinte al C.C.F.S./C.M. ca și Leon Rotman, dublu campion olimpic. Apoi, vorbitorii fac loc orchestrei și ascultătorii se transformă în dansatori care, în zeci de pe-

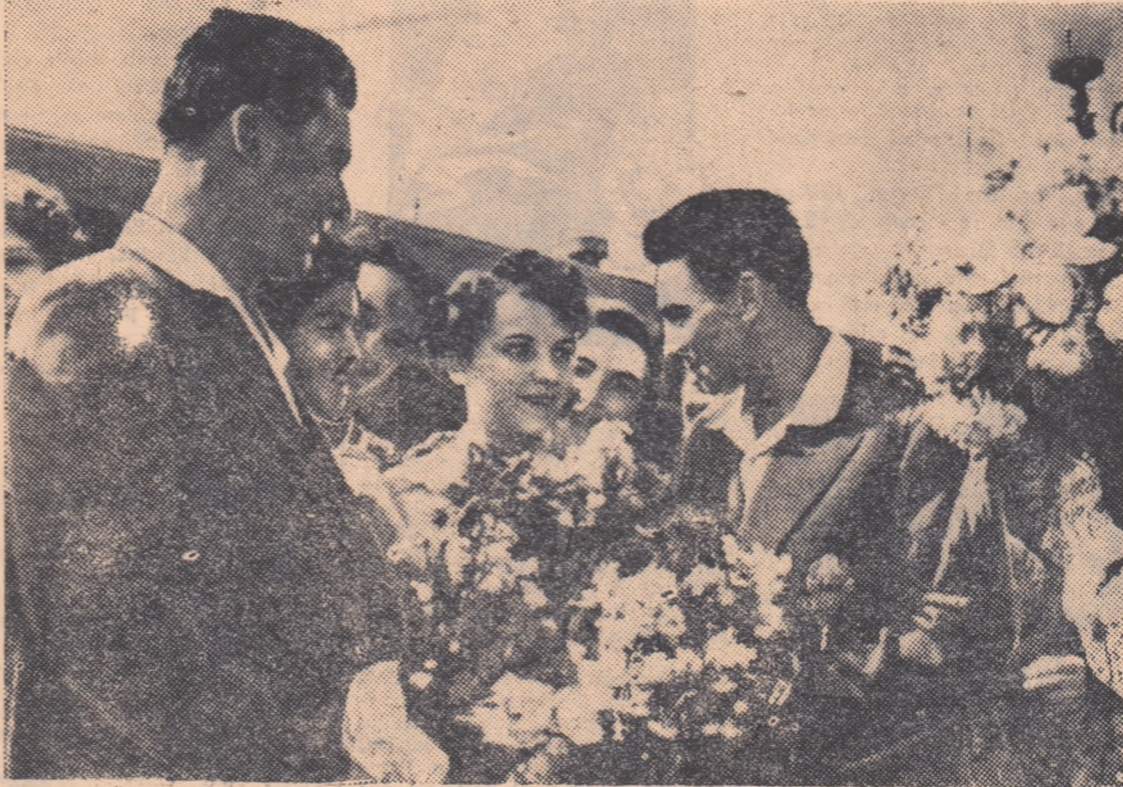
rechi încep să se rotească pe peron. Tirziu, părăsim Ungheni însoțiți de aplauze și urări de drum bun.

Asemenea scene entuziaste s-au repetat apoi pe rînd în toate gările în care trenul nostru a oprit pentru mai multe minute.

La Kotovsk pionieri și pioniere ne-au oferit flori și cărți poștale ilustrate pentru Festival.

La Vinița s-a dansat din nou pe peron și după polci, valsuri și tangouri s-a încins o „periniță” plină de haz și voioșie.

Am trecut prin centre indus-

Sportivilor romîni li s-a făcut la Moscova o călduroasă primire. P. Vascul și A. Penciu primesc buchete de flori.

triale înfloritoare, răspindite pe întinsul R.S.S. Ucraineană, pe lingă lanuri bogate de griu. Nici o palmă de pămînt nu rămîne necultivată aci.

Kiev, orașul nou al industriei grele, chimice și alimentare, ca și al unor neprețuite monumente istorice, ne-a salutat și el cu scilipirile aurite ale turlelor de biserică, datînd de aproape 1000 de

RADU VOIA

(Continuare în pag. 4-a)

Satisfacții care nu trebuie să ne facă să uităm lipsurile

„U! Bine că s-a terminat. Și bine că s-a terminat așa!” Acestea au fost primele cuvinte ale antrenorului Käsler, cel care a condus echipa de handbal a R. F. Germane la București. Notați că nu este vorba de o declarație oficială, care — eventual — ar putea avea o oarecare iz de complezență, ci de o mărturisire spontană de la sfîrșitul acestei întâlniri de hand-

bal de neuitat nu numai pentru iubitorii acestui sport, dar și pentru aceia care duminică după-amiază au venit la stadionul Dinamo — poale — din curiozitate.

Exclamația antrenorului german este cit se poate de grăitoare, atît în ce privește evoluția scorului cit și în privința speranțelor într-un rezultat favorabil al jucătorilor vest-germani. Și pentru că am ajuns la acest capitol este bine să ne oprim ceva mai mult. De la terminarea meciului au trecut multe ore și răsfoind la „rece” notițele, am rezumat cifric partida și am ajuns la concluzia netă că rezultatul ne nedreptățește mult.

Iată pe scurt cum poate fi ilustrată înțînirea dintre cele două echipe: scorul final a fost de 18—15, ceea ce înseamnă că în timpul jocului au existat 33 de situații diferite ca scor. În aceste 33 de situații echipele au fost de 9 ori la egalitate (aproape o treime din joc!), iar în rest, echipa noastră a condus de 11 ori la un gol diferență și de 6 ori la două goluri diferență, în timp ce reprezentativa R. F. Germane a avut de 5 ori un avantaj de un gol, o dată de două goluri și odată (final...) de trei goluri. Mai interesant ni se pare faptul că din cele 7 situații cînd avantajul a fost de partea e-

chipei R. F. Germane, trei au fost în primele 4 minute și trei în ultimele 10 minute. Este deci cit se poate de clar că handbaliștii noștri au fost aceia care au avut inițiativa majoritatea timpului, ceea ce explică mulțumirea antrenorului și jucătorilor vest-germani de a fi cîștigat un meci, în care spectrul

CALIN ANTONESCU

((Continuare în pag. 5-a))

Impresii după jocul de la Sofia Echipa Uniunii Sovietice se prezintă ca o veritabilă protagonistă a actualului campionat mondial de fotbal

SOFIA, 22 (prin telefon de la trimisul nostru special):

Partida Bulgaria-U.R.S.S. se terminase de mai bine de o ora, dar în jurul stadionului Levski sute de spectatori mai discutau cu apărînd despre meciul soldat cu cea mai severă înfrîngere a reprezentativei gazde. Aceste veritabile „seminarii”, alcătuite spontan, se ocupau (se înțelege) de comportarea fotbaliștilor bulgari, analizau fază cu fază meciul, dădeau (cum se întîmplă în '99 la sută din asemenea situații) formule de echipă care ar fi invins... sigur, etc. etc.

CE S-A PETRECUT CU REPREZENTATIVA BULGARIEI?

Știți din scurtele aprecieri de ieri că în reprezentativa Bulgariei au intervenit schimbări structurale. Au fost efectuate modificări numeroase nu numai în lot ci și antrenorii de pînă acum ai naționalei — Ormandjev și Milev — au cedat locurile lor lui Paceadjev (antrenorul echipei Levski) și Alex. Popov (antrenorul Lokomotivei Sofia, actuala frunțasă a campionatului). Cel doi noi antrenori nu au schimbat prea mult apărarea, în schimb au făcut esențiale remanieri, și ca oameni, dar mai ales ca distribuitori de posturi, în atac. După cum se prezenta linia de înaintare, ie-

care credea că lui Panalotov — utilizat de peste șapte ani numai în postul de centru înaintaș — îi va fi rezervat rolul de al doilea centru atacant, alături de revelația acestui sezon, Iliev. Dar ju-

EFTIMIE IONESCU

(Continuare în pag. 8-a)

Mulți dintre spectatori s-au întrecut de ce în repriza secundă, cînd a avut o favorabilă situație de gol, Noddea nu a tras pe colțul scurt și a încercat colțul lung ușurînd sarcina portarului Nau. Iată de ce în fotografia noastră se vede clar cum apărătorul german îl împinge de la spate, mișcîndu-i astfel unghiul de a trage la poartă. Încercînd colțul scurt Noddea ar fi tras probabil afară.

(Foto L. Tibor)

Finaliștii Spartachiadei discută despre Hotărîre

În zilele finalelor Spartachiadei, puține erau clipele de răgaz în care puteai sta de vorbă cu vreunul dintre concurenți. De nu erau în concurs îi aflai instalați pe marginea terenului, încercîndu-și de zor concepățenii sau pe cei cu care legaseră o nouă și trainică prietenie. În schimb, drumul cu mașina de la stadion și pînă în oraș îți ofereau nenumărate ocazii să-i cunoști mai bine pe inimoșii reprezentanți ai sportului de masă din țara noastră. Cîntecelor, glumelor și... bizel le urmau deseori discuții însuflețite pe marginea întîlnirilor susținute, mici reproșuri și noi planuri de „bătăie”. Din toate acestea se desprindea o notă de mulțumire generală și optimism în legătură cu activitatea sportivă de masă dar mai ales cu viitorul acesteia.

Într-o astfel de împrejurare am fost martorul unei interesante discuții în care se angajaseră mai mulți sportivi din loturile regiunilor Constanța și Cluj.

„Iată că și trînta noastră are căutare la București. Ați văzut ce multă lume a venit să ne vadă atunci cînd ne întrecem? Spunea cu mîndrie Ion Ștepan, din comuna Cobadin, regiunea Constanța, campion al Spartachiadei la trîntă, cat. 73 kg. Cînd mă întorc acasă

(Continuare în pag. 2-a)

In cîntea Festivalului „CASA FESTIVALULUI”

Tinerii muncitori ai întreprinderii „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Baia Mare și-au amenajat, recent, în incinta fabricii, o „Casă a Festivalului”. Aici își petrec tinerii orele libere întîlnindu-se cu studenții din București și Timișoara care fac practică în uzina lor, se organizează programe culturale, recenzii, se discută despre Festival. Printre tinerii care au amenajat „Casa Festivalului” se află mulți sportivi ca: Maria Mihai, Silviu Szasz și Rozalia Leș care au prestat multe ore de muncă voluntară. (Vasile Săsăranu — corespondent)

FRUNTAȘI ÎN MUNCA

La uzina din Ofelul roșu se desfășoară larg întrecerea socialistă în cîntea celui de al VI-lea Festival. În fiecare secție, pe graficele de producție se înregistrează zilnic noi și noi succese. În secția lămoare — secția tineretului —

(Continuare în pag. 3-a)

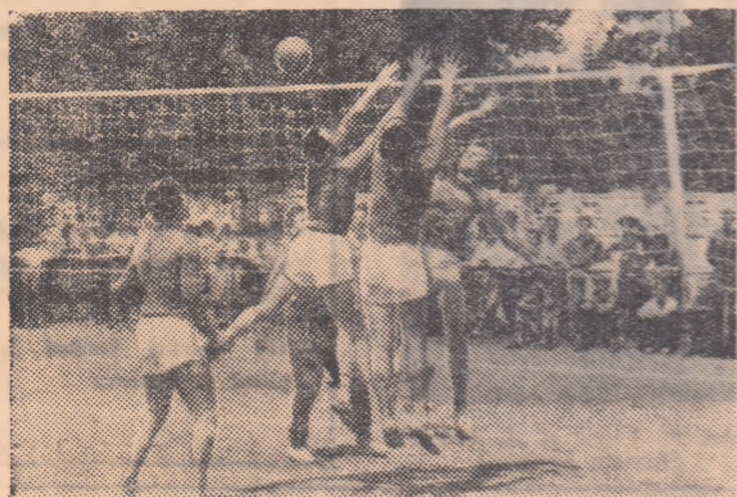
Rînduiri de muncitori

"Așadar, așdona unui film re-
lizat cu multă măiestrie, care a fi-
nut tot timpul încordată atenția
spectatorilor, pelicula tehnicoloră
a neuitatelor întreceri de la fina-
lele Spartachiadei ne-a înălțat și
ultimele imagini: emoționanta fes-
tivalitate de premiere, ultimele
schimburi de adrese și prietenești
strîngeri de mînă, aici, colo o ba-
listă fluturînd la fereastra pagin-
lui, un sfîos: „te rog, nu uita
să-mi scrii”, șoptit de o fetișană
unei flăcău chipeș...

Simfonia de culori, tabloul greu
de înmănușiat chiar de cel mai
iscusit maestru al penelului, vor
continua să slăvească în amintirea ce-
lor care au populat — în număr
surprinzător de mare — tribunele
stadionului Tineretului, strandul
sau sala „Dante Gherman” în zi-
lele finalelor. Dar concurenții? Ce
gîndesc ei acum, cînd înserarea s-a
coborît liniștită deasupra stadionu-
lui pe care, de mine, vor răsuna
uite glasuri tinere?

IN SOMCUȚA MARE. UN TINĂR VA ISTORISI UN BASM MINUNAT

Tinărul fără muncitor Silviu
Gligan din Somcuța Mare, un ta-

Tinerii sportivi din Orașul Stalin au trecut și ultimul „examen”
cîștigînd în fața reprezentativei orașului București.
(Foto Gică Dumitru)

lănat ciclist, se pregătește să se
înapoieze în satul său...

„Am participat pentru prima oară
la o competiție sportivă atât de
mare — ne spune el. Mărturisesc
că sînt și acum impresionat de tot
ce am văzut. Uneori, cred că a
fost doar un vis. Cei de acasă
m-au rugat ca la înapoiere să le
povestesc tot ce-am făcut la Bucu-
rești. Poate, nici ocazional întregi
nu-mi vor fi îndeajuns. Dar, cred
că nu se vor plietisi așezînd căci
ceea ce le voi spune seamănă cu
un basm din cele mai frumoase.
Nu uitați că acum am văzut pen-
tru prima oară București!”

„MA ÎNTORC ACASA CU AMIN- TIRI FRUMOASE ȘI MULTE... SCHEME TACTICE”

Vă prezentăm noul nostru inter-
locutor: învățătorul Eugen Codrea
din Berbești, raionul Sighet, jucă-
tor de oină și președinte al colec-
tivului sportiv din comună. „Mă

întorc acasă cu amintiri minunate
și multe... scheme tactice”. Iată o
declarație care cere... amănunțe.
Și, înăruul învățător ni le-a furni-
zat din belșug.

Așa am aflat că Eugen Codrea
a urmărit cu mai mult interes de-
cît alții toate întrecerile finale. Era
prezent la jocurile de volei, la
spectaculoasele dispute atletice, în
tribunele strandului „Dante Gher-
man”. Putea oare să uite că este
președinte de colectiv sportiv și că
o astfel de ocazie trebuie folosită
din plin pentru îmbogățirea cunoș-
tințelor tehnice? Cu atât mai mult
nu putea să uite Eugen Codrea că
este... mijloc de a duce în e-
chipa de oină. Și, în cele cîteva
minute cît am stat împreună mi-a
arătat o mulțime de scheme tactice
la jocul de oină, întocmite de el
chiar din prima zi a întrecerilor.
„Să vedeți cît de mult o să ne fo-
losească!” ne spune pasionalul
sportiv.

Dar, prietene Eugen Codrea,
mai este ceva care poate să vă fo-
losească. La București, printre pu-
ținii sportivi care ne-au impresio-
nat neplăcut prin comportarea lor
sînt și colegii tăi de echipă care
au refuzat să mai joace din motive

pozitive a alergat la finale cu o
temperatură de 39 grade. E drept,
a cîștigat și ieri a cunoscut din
plin bucuria pe care și-o dăruiește
calda primire a celor pe care i-ai
reprezentat cu cinste. Să nu mai
faci însă acest lucru niciodată, Au-
rica. Nimeni nu are dreptul să se
joace cu sănătatea ta și cu a
celor mai mulți tu. De data aceasta n-a
fost vorba decît despre o ușoară
stare gripală dar altă dată o ast-
fel de nesocotință te poate costa
mult. Ai doar 14 ani și dorința de

Maria Țicu din regiunea București
(locul 1 la aruncarea greutății)
și Alexandru Bujeu din regiunea
Craiova (locul 1 la săritura în
înălțime)
(Văzuți de Neagu)

a rupe prima firă alb de la sosire
lți poate fi realizată de multe ori
de-acum înainte fără prețul unor
astfel de sacrificii.

Cu amintiri de neșters au pără-
sit stadionul Tineretului și mecani-
cul de locomotivă Ion Arvinescu,
ajustorul M. Berbescu, tehniciana
Ecaterina Bias, muncitoarea Maria
Nicolici, eleva Georgeta Palade sau
mecanicul Al. Kreiter, toți cei 1.300
de participanți la finale, tinerii
sportivi pe care îi vom reîntîni în
popasurile noastre prin satele bă-
nărene, prin orașele de la poalele
Carpaților sau din cîmpia Dunării,
în fiecare regiune a țării.

Nespus de dragă va fi de fiecare
dată revederea cu acești soli ai
sportului de masă din țara noas-
tră. Mai mare va fi însă această
bucurie atunci cînd vom afla că
finaliștii ultimei ediții a Sparta-
chiadei nu trăiesc doar din aminti-
rile celor cîteva zile de întreceri,
ci au devenit prețioși propagan-
diștii ai sportului în comuna sau
orașul în care s-au înapoiat, că
acolo, în colectivul lor sportiv a
mai răsărit o secție de volei sau
de handbal, că a crescut numărul
înotătorilor sau al jucătorilor de
oină, că experiența marilor între-
ceri de la finale a fost aplicată cu
răbdare și pricepere.

Pînă atunci, vă spunem dragi
prieteni „La revedere!”

DAN GIRLEȘTEANU

Finaliștii Spartachiadei discută despre Hotărîre

(Urmare din pag. 1-a)

fac o echipă cu băieții noștri de o
să ajungă vestea chiar pînă aici
la București. Acum, o să avem mai
mult sprijin ca oricînd. Ați văzut
ce spune Hotărîrea partidului și
guvernului despre sportul nostru la
sate. Și apoi, deh, mai duc cu mine
și titlul de campion al spartachiadei.

Siguranța cu care vorbea tină-
rul fără de pe meleagurile Dobro-
gei, încrederea lui în progresul
sportului la sate, așa cum îl pre-
conizează recenta Hotărîre în legă-
tură cu reorganizarea mișcării
noastre sportive, te făcea să-i și
vezi de acum pe tinerii țărani din
comuna Cobadin constituiți într-o
redutabilă echipă.

Pe stadion, lupta dintre echipele
feminine de handbal ale Regiunii
Autonome Maghiare și Timișoara
erau în toi. În tribună, un grup de
fete, împreună cu conducătorul lor,
Albu, urmărea cu atenție jocul ce-
lor două echipe. Erau componentele
echipei de handbal din Cîmpina,
reprezentanta regiunii Ploiești la
spartachiadă. Își pusese în gînd,
așa cum am aflat mai tîrziu, să in-
vețe cît mai mult din fiecare în-
tînire.

Pînă acum, colectivul sportiv și
întreprinderea noastră nu prea
ne-au dat importanță nouă, fetelor
de la handbal, începînd discuția
Maria Stătescu. Doar tovarășul
Albu ce s-a mai zbatut pentru noi.
Și trebuie să știți că la Cîmpina,
handbalul feminin a început să fie
îndrăgît de tot mai multe fete.
Acum însă, așa cum arată și Ho-
tărîrea, cred că se va înființa și în
raionul nostru un club sportiv care
va acorda mai multă atenție ace-
stei ramuri de sport.

M-aș bucura atît pentru noi jucătoa-
rele cit și pentru tovarășul nostru
Albu care nu se va mai osteni de
unul singur cu această echipă
completă handbalista Alexandrina
Roșu.

Speranțe, planuri îndrăznețe în
legătură cu înflorirea activității
sportive la ei în sat, comună sau
oraș, am aflat în zilele finalelor
spartachiadei tineretului și la N.
Zegoreanu, căpitanul echipei cam-
pioane de volei (regiunea Stalin).
Ion Frențiu, căpitanul echipei cam-
pioane de oină (reg. Cluj), Dumitru
Hrișcu, concurent la trîntă din
regiunea Iași și la mulți alții. Cu
toții priveau cu încredere viitorul
luminos ce-l asigură Hotărîrea
sportului din patria noastră.

Practici nesănătoase într-un mediu sănătos

Martori cotidiani ai întrecerilor
Spartachiadei, am fost plăcut im-
presionați de atitudinea și compor-
tarea celor peste 1.300 de finaliști
cărora le-am admirat nu numai
dîrzenia, voința sau buna pregătire
tehnică ci — în primul rînd —
modestia, spiritul de cinste de care
au dat dovadă în lupta sportivă,
la carnete de re-
porter ale căror
file s-au umplut
demult cu inser-
nări despre ace-
astă revărsare de
tinerețe și entuziasm n-am prea
avut prilejul să consemnăm atitu-
dini de vedetism, îngîmfare, indis-
ciplină, etc. Și totuși, în rîndurile
acestor tineri și-au făcut loc mani-
festări cu totul condamnable. Vi-
novalii: majoritatea conducătorilor
de loturi și unii dintre sportivi. Le
adresăm acum aceste note critice.
Locmai pentru că nu dorim ca săr-
bătoreasca deslășurare a finalelor să
ne facă să uităm unele aspecte atît
de neplăcute, pentru că astfel de
manifestări să nu se repete și în
orașul sau satul în care s-a înapoiat
acum tinărul participant la finalele
Spartachiadei.

Mai înțiu, sempalăm tendința com-
plet greșită a unor conducători de
loturi și chiar sportivi de a-și asi-
gura un loc fruntaș în clasament
prin tot felul de jonglerii și în pri-
mul rînd printr-un adevărat val de
contestații cu totul neîntemeiate.
În loc să se ocupe de îndrumarea

concurenților, conducătorii de loturi
din regiuni ca Ploiești, Craiova, Ti-
mișoara, etc. s-au ținut tot timpul
de contesații, procurînd chiar și
felurite „dovezi” (fotografii, ma-
tori etc.). Bine înțeles, ne referim
la contestațiile făcute fără nici un
temei. Mult mai grav ni se pare
sistemul — destul de original —
de „întărîre”
de unor echipe cu ju-
cători sau sporti-
vi de categoria
II-a. Așa au pro-
cedat regiunile

Constanța (care a folosit doi jucă-
tori de oină clasificați la categ. II)
Iași (care a substituit pur și sim-
plu un jucător de oină) etc.

Și, pentru a încheia capitolul a
acestor neîntemeiate contestații critice
amintim cazul — aproape de ne-
crezut — al echipei de oină repre-
zentînd regiunea Baia Mare. Moti-
vind că o contestație nu le-a fo-
rezolvată favorabil în cel mai scurt
timp, bîimărenii au anunțat că
nu mai joacă. Și, n-au mai jucat
Comentanții sînt de prisos ma-
ales că acestui act de gravă in-
disciplină trebuie să-i adăugăm
manifestările huliganice ale unor
jucători — care au încercat să pro-
testeze vehement, să aducă injurii
arbitrilor și organizatorilor, să a-
menințe, etc.

Sunt fapte care se cer analizate
Dar, mai ales, sancționate.

d. g.

Ioan Frențiu și băieții lui...

Este greu să vă imaginați, dragi
cititori, bucuria care a luminat
fețele clijenilor, atunci cînd echipa
de oină din Chinești, reprezentan-
ta regiunii lor, la finalele Sparta-
chiadei de vară a obținut titlul
de campioni! Inconjurați cu dra-
goște, Gavril Mihul, Ion Sătmăr,
Petre Gavril și toți ceilalți com-
ponenți ai echipei din Chinești rez-
istă cu greu șirului nesfîrșit de
întrebări cu care sînt asaltați, felici-
tărilor, dar, mai ales, cum e și
firese căldelor îmbrășisări. Mai fe-
ricit decît toți, învățătorul Ioan
Frențiu, căpitanul și antrenorul
proaspetei echipe campioane, își
privește cu admirație băieții. Gîn-
durile lui se întorc cu luni în urmă,
cînd în clădirea căminului cultu-
ral din comană asculta îndemnu-
rile lui Gavril Sătmăr, secretarul
organizației de tineret, de a in-
jgheba o echipă de oină.

— Măi Frențule, tu ai învățat
la școală oină și ca tine mai sînt
cîțiva în sat care se pricep în spor-
tul ăsta. De ce n-ai pune voi „pe
picior” o echipă de oină?..
Îndemnul lui Gavril Sătmăr l-a
făcut pe Ioan Frențiu să prindă
adevărate aripi. În izlazul comu-
nel a chemat apoi mulți tineri, din
rîndul cărora, cu destulă trudă, a
putut alcătui o echipă. Gavril
Sătmăr care urmărea fiecare an-
trenament condus de Ioan Fren-

țiu l-a sfătuit apoi să înscrie echi-
pa în Spartachiada de vară.

— Veți merge la Dej unde are
loc faza de raion. Chiar dacă nu
veți cîștiga, fără îndoială că acolo
veți mai învăța multe din tainele
acestui joc.

Și flăcăii din Chinești conduși
de Ioan Frențiu au plecat la Dej.
N-aveau nici tricouri, nici ghete.
Au jucat însă cu atîta ardoare încît
— minune! — s-au înapoiat
victorioși în comună.

Ioan Frențiu își amintește apoi,
de acea zi de la sfîrșit de iunie,
cînd el și băieții lui se întorceau
de la Cluj, unde întrecuseră toate
echipele de oină. Erau acum soco-
țiți cei mai buni din regiune și se
calificaseră pentru turneul final al
Spartachiadei de la București.

— Nu ne am așteptat să devenim
campioni, ne spune cu modes-
tie Ioan Frențiu. Cei mai mulți
dintre băieții noștri sînt țărani
muncitori. Ei au venit pentru
prima oară la București și au ră-
mas uluiți de tot ce au văzut aici:
mulțimea de oameni, frumusețea
clădirilor și parcurilor, aspectul
feric al Capitalei, noaptea. Am
început timid întrecerea, dar vî-
zînd că avem șanse pentru a ob-
ține un loc cît mai bun, am dat
totul. Acum, acasă ne așteaptă
recolta pe care trebuie s-o mutăm
din cîmp în hambare.

Învățătorul din Cîmpina, Ioan
Frențiu, căpitan și antrenor al
echipei campioane a Spartachiadei
de vară la oină.
(Foto: Gh. Dumitru)

Da, în Chinești Clujului acum
cînd zorii unei noi zile vor fi lim-
pezii negurile nopții, Ioan Frențiu
și băieții lui sînt departe pe arie
la seceriș și treier. Apoi, seara cine-
soarele va scîpăta spre apus ei se
vor îndrepta către izlaz pentru a
se pregăti cu același sîrg în vede-
rea a noi și noi întreceri sportive

VĂ PREZENTĂM CAMPIONII...

ATLETISM: 1000 m seniori: I. Stoss (Timișoara) 2:40,0; 1000
m. juniori: Gh. Corșateu (Or. București) 2:41,8; 500 m plat junioare:
V. Popovici (Bacău) 1:25,4; înălțime seniori: Al. Bujeu (Craiova)
1,74 m; lungime junioare: M. Miliadis (Galați) 4,77 m; 500 m plat
senioare: S. Chinole (București) 1:24,5; greutate seniori: I. Boacă
(București) 12,82 m; 100 m plat juniori: E. Kincses (R.A.M.) 11,5;
greutate senioare: M. Țicu (Reg. București) 9,58 m; 100 m plat
seniori: L. Rossi (oraș București) 11,5; lungime juniori: M. Axente
(București) 6,12 m; înălțime senioare: R. Voroneanu (Bacău) 1,38
m; 80 m plat junioare: V. Smărăndoiu (București) 10,8. 100 m plat
senioare: G. Palade (București) 13; lungime seniori: Gh. Lepăduș
(Hunedoara) 6,36 m., înălțime junioare: R. Resch (Timișoara)
1,37 m; greutate juniori: A. Bibo (R.A.M.) 13:02; lungime senioare:
A. Pîrlea (București) 5,05 m; greutate junioare: A. Marinescu
(București) 9,26 m; înălțime juniori: H. Pop (Hunedoara) 1,63 m.

CICLISM: biciclete oraș (fete) E. Garlea (Iași); băieți: V.
Vorosin (oraș București); biciclete semi curse (fete): I. Schmidt
(Stalin); băieți: C. Mușatescu (oraș București).

HANDBAL: echipa regiunii Timișoara.

NATAȚIE: juniori D. Dinescu (București) 1:11,2; junioare: G.
Rajinschi (Stalin) 1:26,3; seniori: R. Raser (Stalin) 1:08,8; senioare:
E. Ballo (Cluj) 1:27,1.

OINA: Echipa regiunii Cluj.

TRINTA: categ. 57 kg: Marin Popa (Craiova); categ. 62 kg:
Reuf Seit Omer (Constanța); categ. 67 kg: I. Stepan (Constanța);
categ. 73 kg: Enache Iordache (Galați) categ. 79 kg: Emil Cuda
(Cluj); categ. grea: Aurel Popescu (Pitești).

VOLEI: băieți: echipa regiunii Stalin; fete: echipa orașului
București.

Marginalii la o temă mult dezbătută*)

Nu lipsa de operativitate și nici prudența ne-au determinat să ne oprim asupra romanului „Unsprezece” al lui Eugen Barbu la atita timp de la apariție și după ce critica literară și-a spus — destul de contradictoriu, e drept — cuvântul. Noi am prezentat în timp util această interesantă lucrare; cit despre aprecierile asupra drepturilor cărții și ale autorului de a cuceri gloria literară, am preferat să le lăsăm pe seama criticilor de specialitate. Iar aceste câteva marginalii, fără pretenții de critică literară, se vor referi mai mult la modul în care considerăm că a reușit Eugen Barbu să se apropie și să descrie un interesant fenomen al vieții moderne — sportul.

Firește că tema — oricât de interesantă, actuală și justă ar fi ea — nu poate salva ea singură un roman dacă autorul n-a găsit mijloace artistice de a se apropia de sufletul cititorilor. Or, Eugen Barbu a știut să găsească această punte de legătură și mărturie stau sutele de păreri ale sportivilor exprimate în constatări și în particular.

Cei datorăm lui Eugen Barbu din acest punct de vedere? În primul rând un limbaj colorat, pictoresc, adecvat temei și mediului în care se petrece acțiunea. În al doilea rând, câteva admirabile portrete de vagabonzi, într-o viziune dinamică precum și un portret de neuitat al unui „microbist”, un mitoman aprăpăc maniac, dar admirabil prin devotamentul și sufletul său de aur. În al treilea rând, descrierea magistrală a unor faze de meci care „ridică tribunele în picioare” și în general a pasiunilor stărnite de fotbal în mica lume a unui orașel plin de personalitate în... lipsa sa de personalitate.

Categoric, Eugen Barbu a știut să-și aleagă mediul pentru a reda imaginea — hiperbolizantă, dar nu ruptă de realitate — a locului pe care se situează sportul în general și fotbalul în special, în viața omului modern. Decorul sordid al orașelului anonim de pe malul Dunării, în care viața economică gravitează în jurul unui siloz iar cancanurile și afacerile în jurul circiului și al cafenelei, în care apariția unui autobus capătă proporții seismice iar soarta unei echipe de fotbal stărneste comentarii și pasiuni de dramă shakespeariană, servesc de minune ca fundal al peripețiilor unor oameni ce se consideră inadaptabili, dar pe care totul îi îndeamnă, îi constrânge chiar, să se adapteze. În acest microcosmos, în care proporțiile sînt deformate, în care sunetul de trîmbiță ajunge ca ecou, iar ecoul devine sunet de trîmbiță, evoluează câteva — pînă la cîteva — caractere interesante, către un țel nu mai puțin interesant. Soarta „tripletei de aur” și în general a echipei de fotbal din micul orașel dunărean capătă multe semnificații în rîndul cărora rolul educativ al sportului este doar un aspect. Transformarea unor vagabonzi o-

bișnuții să trăiască din expediențe, la voia întâmplării, în oameni utili societății — metamorfoză la care și-a dat concursul nu numai sportul ca atare dar întregul angrenaj pe care-l reprezintă un colectiv sudat al unei unități productive — capătă o valoare de simbol și ridică nivelul mesajului pe care ni-l transmite romanul.

N-a greșit însă Eugen Barbu cînd a circumscris întreaga acțiune în decorul strîmt, sufocant, umor, al unui minuscul orașel de provincie? În aceste împrejurări, sportul, ca și întâmplările descrise, nu capătă oare proporții exagerate, ieșite din comun într-un cuvînt, netipice? Există, într-adevăr, teme-

EUGEN BARBU

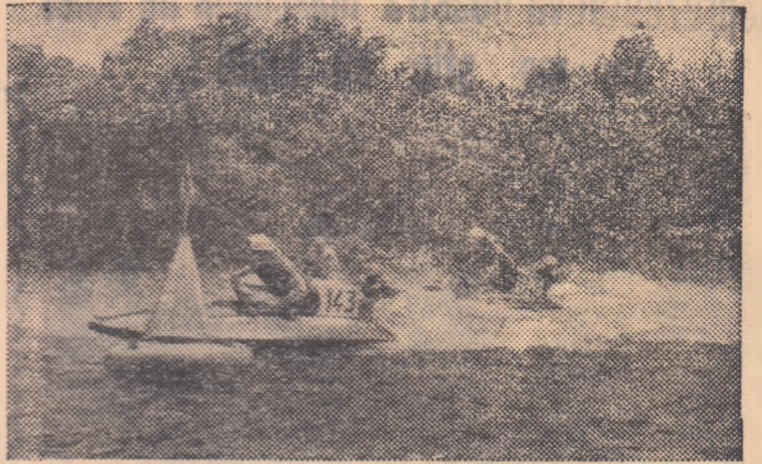
ieri de discuție în acest sens. În fond, în romanul „Putere fără glorie” al lui Frank Hardy, sportul nu ocupă nici pe sferă locul pe care-l deține în romanul „Unsprezece”. Deși prezintă un adevărat univers de tipuri și aspecte, romanul scriitorului australian reflectă totuși fidel rolul și locul pe care se situează sportul în Australia epocii descrise. Și poate că ar fi fost interesant ca și „lumea” lui Eugen Barbu din „Unsprezece” să fi depășit un pic cadrul strîmt al echipei de fotbal mai mult decît prin simple notații. Dar aceasta este o problemă de optică artistică în privința căreia nu avem nici dreptul și nici intenția de a face recomandări. Ceea ce voiam să subliniem este faptul că exagerarea vădită a

autorului în privința rolului și a situației sportului în viața de toate zilele nu denaturează realitatea, ci, ca în orice hiperbolă, accentuează doar un aspect al ei. Credem că se poate însă reproșa lui Eugen Barbu diferența netă dintre veridicitatea și personalitatea erolor negativi și pozitivi în favoarea primilor. „Le știe”, vagabondul inadaptabil, singurul „rebut” al pedagogiei antrenorului Luca, este cel mai reușit personaj din punct de vedere literar. În același timp Luca, antrenorul de tip nou, omul care a săvîrșit „minunea” reeducării jucătorilor, este un biet șablon pe care nici episodul romantic cu Chira — interesantă figură de codană de pe malul Dunării — nu reușește să-l umanizeze. În schimb, singurul personaj pozitiv pe deplin reușit (cu condiția de a fi de acord cu caracterizarea sa ca personaj pozitiv) o constituie frizerul Moșă Mariankovič, omul pe care pasiunea pentru fotbal și o coincidență de nume îl transformă într-un mincinos iremediabil, dar care este cel dintîi cînd e vorba să-l ajute pe Luca.

În concluzie, Eugen Barbu a reușit să ne dăruiască un reușit roman sportiv (sau, mai bine zis, pe temă sportivă, pentru a nu stîrni minia unui critic pe care-l revoltase folosirea acestei formulări) și să dovedească totodată că genul este foarte atractiv, foarte gustat, făcînd astfel o adevărată invitație și altor scriitori să abordeze această tematică. Pentru că, să nu uităm: sportul — adulat de mulți, detestat de anumiți „esteți” care-l denunță drept o manifestare primară, o distracție minoră — constituie incontestabil o realitate vie a timpului pe care-l trăim. Iar scriitorul, cronicarul timpurilor noastre, nu are dreptul să facă abstracție de acest aspect al realității, chiar dacă nu este de acord să transforme lumea sportivă într-un mic univers de sine stătător, așa cum face adesea Eugen Barbu în romanul său.

V. ARNAUTU

(* „Unsprezece” de Eugen Barbu)

Trei bărci cu motor poloneze își dispută strîns și în plină viteză întîietatea la una din balize.

(Foto: L. Tiberiu)

Se naște un nou sport la noi: motonautica

La Simaia și-a făcut apariția, simbată spre seară, un mic convoi de mașini Pobeda care purtau deasupra lor o încălătură foarte ciudată. Într-un punct al șoselei de unde marea de verdeală lăsa să se vadă un colț din impunătoarea panoramă a Bucegilor, din cele trei autoturisme au coborît 12 oameni echipați în treninguri vișinii și purtînd inscripția „Pol-ska”. Curiozitatea privitorilor — inutil de spus cît de repede s-au adunat aceștia în jurul oaspeților — era în parte satisfăcută. „Va să zică, sînt sportivi polonezi” — Dar ce să fie cu aparatele acelea care aduc atît de bine a papuci dar niște papuci prea mari pentru orice picior omnesc și în plus inezistrați cu motoare și volane? Răspunsul aveau să-l primească, a doua zi dimineață, bucureștenii care au ascultat îndemnul de a asista la demonstrația motonautică de pe lacul Herăstrău.

Obișnuitele siluete suple ale schifurilor, caiacelor, pinzele albe ale yolelor, dispăruseră de pe lacul apei pe care fluturau numai trei steaguri roșii, așezate pe balizele care alcătuiau un imens triunghi. Acalmia a fost însă efemeră. Deodată, din dreptul unui ponton au fișnit, cu un zgomot asurzitor, un grup de ambarcațiuni cu motor care înaintau cu mare iușcă, pășind uncori peste valurile mici, descriînd viraje îndrăznețe și lăsînd în urma lor strălucitoare jerbe de apă. Taina „papucilor zburători” era astfel dezvăluită bucureștenilor.

SPORT CU VECHE TRADIȚIE ÎN POLONIA

După cîteva minule de acomodare cu „terenul”, 5 din ambarcațiunile sosite s-au îndreptat spre start și o rachetă multicoloră a dat semnalul de plecare în prima din cele trei manșe ale cursei. Participau recordmanul mondial Zdzislaw Fedorowicz și colegii săi din Varșovia, Szczecin și Poznan. Un tinăr blond, în salopetă albă, lucra febril la motorul uneia din bărcile rămase la ponton, dar după cîteva timp s-a lăsat păgubaș și, cu o vădită amărăciune,

se mulțumea să privească. Era Robert Szenk, student la Facultatea de construcții de... avioane din Varșovia. Cum s-ar spune, era... în aer și acum, pentru că motorul, capricios ca orice motor, îl lăsase în pană chiar înainte de start. Obișnuit cu asemenea toane, Robert ne-a mărlurisit că în ciuda meseriei pe care și-a ales-o, tot sportul motonautic îi este cel mai drag. De altfel, în Polonia, această atractivă ramură sportivă cunoaște o dezvoltare deosebită, în special în rîndurile tineretului. Primele manifestări motonautice în țara prietenă datează încă din 1922. Dar abia după al doilea război mondial, bărcile cu motor au început să împinzescă cursurile Vistulei, Oderului sau apele vestitelor lacuri Mazuriene. Firește, s-a ajuns și la performanțe de valoare internațională. De 9 ori sportivii polonezi și-au înscris numele pe tabelele recordurilor mondiale, la diferite clase și categorii.

SE NAȘTE UN NOU SPORT ȘI LA NOI

Polonezii și-au terminat reușita demonstrație, dar spectatorii n-au părăsit „tribunele”. Pe Herăstrău și-au făcut apariția cîteva dintre absolvenții școlii de piloți motonautici recent organizată de AVSAP, adevărați pionieri ai acestui sport în țara noastră. Dar, deși la începutul carierei lor, sportivii romîni, conducînd bărcile construite la Reghin, au trecut cu succes „examenul”. De altfel, aceasta este și părerea conducătorului echipei poloneze, care, după acest prim contact cu tinărul vîlstar romînesc al motonauticii i-a întrevăzut reale perspective cu condiția ca sportivii noștri să aibă la dispoziție materialele corespunzătoare și posibilitatea de a învăța de la maeștri.

Vizita de prietenie făcută de echipa poloneză, cu prilejul sărbătorii naționale a Poloniei — 22 iulie — a luat sfîrșit. Dar zgomotul motoarelor se va auzi de acum înainte din ce în ce mai insistent pe apele romînești. S-a născut un nou sport în țara noastră...

rii noștri, marcîndu-ne încă 4 goluri.

Și astfel, prin această gravă și inadmisibilă greșeală de arbitraj, care s-a produs atunci cînd scorul nu era decît de 10-0 pentru cei de la Pădureni, s-a dat peste cap un meci care se anunța foarte deschis și al cărui rezultat final era în acel moment greu de prevăzut.

Fafă de cele arătate mai sus, din care reiese nedreptatea strigătoare la cer și la C.C.F.S. ce ni s-a făcut, cerem cu hotărîre anularea rezultatului de 14-0 de pe teren în favoarea regiunii Pădureni, rezultat complet influențat de arbitraj.

Noi cerem și sîntem convinși că veți admite, fie schimbarea rezultatului în favoarea noastră, fie re-disputarea întregii Spartachiade de la început.

Orice altă soluție ar nedreptăți profund o echipă care a făcut do-

vada că nu poate fi întrecută cu una cu două, dacă există un arbitraj corect.

Conducătorul delegației regiunii Cumpîna (ss) Indescifrabil

p. conf. JACK BERARIU
V. D. POPA

În 4 rînduri

În ultimele partide și în special în meciul cu Știința Timișoara, Sere-dai a ratat cîteva ocazii clare de gol.

Eu nu știu de un timp ce ai (Și nu spun asta într-o doară) Dar tu, în loc de Sere-dai Ajuns-ai Sere-dai... afară!

V. D. POPA

În cinstea Festivalului

(Urmare din pag. 1-a)

Lucrează și talentatul boxer Petre Stîngu, responsabilul unei brigăzi de tineret. Organizîndu-și mai bine munca, Petre Stîngu a obținut luna trecută, și continuă să obțină, depășiri de normă de 43 la sută. În secția bunuri de larg consum lucrează multe tinere. Harnicele muncitoare, printre care și voleibalistă Viorica Petrescu, au dat peste plan produse în valoare de 140.000 lei și, ca aceștia mai sînt Ion Birău, Ion Faur și alții. (Romulus și Zeno Radu — corespondent)

COMPETIȚII SPORTIVE

Colectivele sportive din Regiunea Autonomă Maghiară au organizat o serie de întreceri la mai multe ramuri sportive. La concursurile desfășurate în cadrul colectivelor Recolta au participat, pe întreaga regiune, aproape 20.000 tineri și tinere. S-au evidențiat îndeosebi colectivele Recolta din raionul Sî. Gheorghe.

Meciuri amicale, organizate tot în cîns'ea Festivalului, au avut loc între cercuri și colective sportive. Astfel, cercul sportiv Progresul ILEFOR Tg. Mureș a organizat o deplasare în comuna Fîlău din același raion, unde au fost susținute mai multe meciuri de fotbal și volei cu tinerii din G.A.C.

Asemenea concursuri au mai fost organizate și de către colectivele sportive Voinea, Energia și altele. (Ioan Păuș — corespondent)

Luptura de pedepsă

O... „contestatie”

În cadrul programului artistic oferit participanților la cea de a doua ediție a Spartachiadei de vară a Tineretului, au fost satirizate diverse aspecte negative — au fost și acestea! — din desfășurarea acestei mari competiții de masă — și în special... ploaia de contestații.

Redăm o „contestatie” susținută de... H. Nicolaide:

CONTESTAȚIE

către Comisia de organizare a Spartachiadei de vară a Tineretului

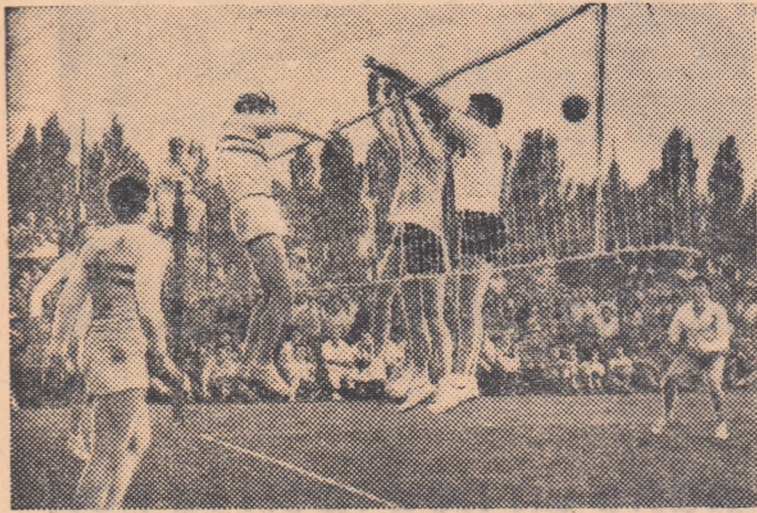
Subsemnatul, conducător al regiunii Cumpîna, contest prin prezenta rezultatul meciului de handbal dintre echipa noastră și cea a regiunii Pădureni, întrucît arbitrajul a viciat complet desfășurarea acestei pasionante întîlniri. Astfel, cu 2 minute înainte de terminarea meciului, cînd scorul era de 10-0 pentru regiunea Pădureni, scor la care au ajuns printr-un noroc porcesc, de care să nu mai vorbim, în plină și hotărîtoare contra-ofensivă a echipei noastre, arbitrul ne-a anulat pe

motiv de „pași”, un gol de toată frumusețea marcat de talentatul nostru jucător Ion Ionescu-Moș.

Acest lucru, nu numai că nu este exact, dar este total neadecvat și în plus nici măcar nu corespunde realității. Jucătorul nostru, Ion Ionescu-Moș, venit în viteză, era de la sine înțeles că nu se putea opri brusc. Arbitrul, aplicînd mecanic regulamentul, a fluierat, apreciînd că jucătorul nostru făcuse 4 pași în loc de 3. Arbitrul, neorientîndu-se just, n-a fiuit însă seama că mult apreciatul nostru Ion Ionescu-Moș, fiind mic de statură, din care cauză i se spune și „jumătate de porție”, are pașii foarte mici. Deci, dacă socotim bine și cu un înalt spirit de răspundere, așa cum șade bine unor activiști sportivi nepătimași și total imparțiali pe cît se poate, bietul nostru Ion Ionescu-Moș n-a făcut de fapt prin cei 4-5-6 pașiori ai săi, nici măcar jumătate din numărul pașilor permisi de onor regulament. Privînd îngust problema, arbitrul a anulat însă golul lui Ion Ionescu-Moș, ceea ce a dus la demoralizarea redutabilei noastre echipe, lucru de care au profitat adversa-

Reprezentativa noastră masculină de volei nu mai știe să lupte?

Blocajul executat de Corbeanu, Ponoș și Roman, nu a putut reține mingea trasă de Köver, cel mai eficient atacant din echipa de volei a Ungariei. (Foto: C. Faur)

Părăsind terenul de volei al Uzinelor de tractoare și îndreptându-mă spre centrul orașului simțeam o reacă bucurie auzind în jurul meu comentariile spectatorilor meciurilor de volei dintre reprezentativele României și Ungariei.

Eram bucuros nu atât pentru aprecierile favorabile asupra comportării frumoase a fetelor noastre, cât pentru entuziasmul cu care se discuta despre întreceri și care dovedea că voleiul a cucerit cu acest prilej numeroși adepți la Orașul Stalin. De aceea, felicităm comisia centrală și inspecția pentru inițiativa organizării jocurilor de volei cu Ungaria la Orașul Stalin, care s-a arătat a fi o gazdă foarte primitoare. Frumosul aspect al terenului și tribunelor, buna organizare, numărul foarte mare al spectatorilor și însuflețirea cu care ei au încurajat reprezentativele noastre, toate acestea au creat o strălucită ambianță întrecerilor internaționale găzduite săptămîna trecută de Orașul Stalin.

În concluzie, succesul propagandistic reușit prin organizarea întâlnirilor de volei la Orașul Stalin poate constitui un prim pas pentru a acorda și altor orașe încrederea organizării unor astfel de manifestații iar roadele vor fi cu siguranță dintre cele mai bogate.

BRavo pentru echipa feminină!

Trecînd la desfășurarea propriuzisă a celor două întâlniri dintre reprezentativele României și Ungariei, ne manifestăm în primul rînd satisfacția pentru frumoasa comportare a echipei noastre naționale feminine. Într-adevăr, în ambele jocuri fetele noastre s-au dovedit net superioare și au cucerit victoriile la scoruri concludente. Importantă însă în aceste două partide susținute de selecționata feminină a țării nu este diferența de scor realizată, ci maniera în care au fost obținute victoriile. S-a văzut de la antrenamentele voleibalistelor maghiare că acestea au o valoare cu mult inferioară echipei române astfel că era de așteptat ca ele să fie învinse. Ceea ce trebuie subliniat însă este seriozitatea cu care echipa României a privit meciurile. Seriozitatea s-a manifestat prin atenție permanentă din

partea tuturor componentelor formației, prin lupta dîră dată pentru fiecare punct, prin combativitate exemplară chiar atunci cînd echipa conducea la diferență apreciabilă. Datorită acestor elemente ele au putut realiza victorii clare, au putut demonstra toată gama cunoștințelor lor, au dovedit că se află în formă bună, sub toate aspectele.

COMPORTAREA SLABĂ A ECHIIPEI MASCULINE

Echipa noastră masculină, care vineri și sîmbătă a învins, a avut totuși o comportare sub orice critică. Dacă înfrîngerea cu 0-3 din partea reprezentativei Cehoslovaciei putea fi socotită un simplu accident, comportarea voleibaliștilor în cele două meciuri cu selecționata Ungariei este inadmisibilă și ridică o importantă problemă. Desfășurarea partidelor a arătat clar că echipa reprezentativă a României are o valoare ridicată și că posedă o bună pregătire tehnică, tactică și fizică (să ne amintim de seturile cîștigate la 7, la 1, la 8 sau la 6), însă total necorespunzătoare sub aspectul combativității. Voleibaliștii noștri au uitat probabil că au de apărut prestigiul cucerit prin splendidele performanțe realizate la București și la Paris, în cadrul campionatelor europene și mondiale. La Orașul Stalin, au jucat atât de prost încît pe bună dreptate uneori spectatorii renunțau să-i mai încurajeze și le adresau reproșuri. Sîntem uimiți de lipsa de combativitate a jucătorilor noștri într-o întrecere internațională și ne exprimăm nemulțumirea pentru maniera condamnată în care au reprezentat culorile țării.

Sperăm însă că spectrul înfrîngerii din al doilea meci cu selecționata Ungariei a trezit conștiința jucătorilor noștri și că, mai ales, perspectiva importantului turneu din cadrul Jocurilor de la Moscova va stimula elanul voleibaliștilor romîni. Este absolut necesar ca acest fapt să se petreacă, deoarece numai astfel echipa masculină de volei a României va putea juca la adevărata ei valoare, numai astfel își va putea apăra prestigiul și va obține performanțe pe măsura posibilităților.

D. STANCOLESCU

Finalele campionatului de box pe echipe la juniori

Orașul Stalin 21 (Prin telefon). Duminică seara au început în sala de sport Dinamo din localitate meciurile din cadrul finalelor campionatului republican de box pe echipe la juniori. În prima întâlnire s-au întrecut selecționatele regiunilor Galați și Cluj. Mai bine pregătiți gălățenii și-au adjudecat victoria cu 24-14.

În a doua întâlnire, boxerii bucureșteni au învins pe cei din Timișoara cu 25-23. După primele meciuri, bucureștenii aveau un avantaj confortabil, dar timișorenii au refăcut handicapul, mai ales că în ultimele întâlniri boxerii Boțocan și Raicici (București), dovedindu-se slab pregătiți, au pierdut categoric.

În general, tinerii boxeri au arătat combativitate și multă însuflețire. S-au remarcat M. Boanță și I. Leșădatu (București), H. Brucker și N. Stuparu (Timișoara).

Marți, este zi de repaus, iar miercuri disputele continuă.

AI. DINCA

Întîlniri internaționale de fotbal

● Lublin 22 (prin telefon). Pe stadionul municipal din localitate, în fața a 15.000 de spectatori, echipa de fotbal de tineret ale R.P. Polone și R.P. Romîne, au terminat la egalitate 1-1 după ce românii conduceau la pauză cu 1-0.

Punctele au fost înscrise de Seredai pentru R.P.R. și Novak pentru R.P.P. A condus arbitru bulgar Rumianțev.

● Sîmbătă și duminică, echipa de fotbal *Septemvri Silistra* (R.P. Bulgaria) a jucat la București cu *Energia „23 August”* și *Energia A.R.U.G. București*. Sîmbătă, pe arena din Dudești, fotbaliiștii de la „23 August” au învins cu 7-2 (6-1), prin golurile marcate de Marcoci (4), Radu Tudor (2), Ignat — respectiv Iliev și Iliev. Duminică pe același teren, oaspeții au învins *Energia A.R.U.G. București* cu 3-2 (0-2).

A IIIA EDIȚIE A Jocurilor tinere

Scurt interviu cu Allan Lawrence în orașul F

MOSCOVA 22 (prin telefon de la trimisul nostru special). Auzisem de mult de proverbiala dragoste de sport a moscoviților. Dar abia duminică după-amiază, cînd confortabilul avion al companiei Aeroflot cobora pe pista de beton de la Vnukovo am putut fi martorul ocular al acestei mari pasiuni. Ceasul arăta 18,45 și totuși soarele mai strălucea puternic, orbitor.

M-am mirat însă, cînd în uriașă sală de așteptare a aeroportului am văzut stururile coborîte. Se crease o ambianță de cinematograf. Nu lipsea nici ecranul, dar era cel al unui aparat de televiziune. Și în timp ce crainica aeroportului anunța sosirea cursei din Odesa, Vladivostok sau Tbilisi și plecarea altor avioane în cine știe ce colțuri ale Uniunii Sovietice, pasagerii mai aruncau o ultimă privire pe ecranul magic, regretînd că nu vor putea cunoaște rezultatul final al meciului dintre echipele secundare ale U.R.S.S. și R.P. BULGARIA.

Ați înțeles, fără îndoială, că la televiziune se transmitea sport. Dar nu numai la televiziune ci și la aparatele de radio ca și în discuțiile celor mai mulți dintre pasageri sportul era un subiect comun. Se pare că în scurt timp chiar și pretențiile celor mai pasionați iubitori ai sportului vor fi satisfăcute de desfășurarea întrecerilor celei de a III-a ediții a Jocurilor Sportive ale Tineretului, pentru care Moscova se pregătește de la începutul acestui an.

LA COMANDAMENTUL GENERAL

Ca să aflu ultimele amănunte despre jocuri, m-am hotărît luni dimineață să dau o raită pe la bazele sportive ale Moscovei, intenție laudabilă, dar imposibil de

realizat după cum am înțeles în dată ce am ajuns la minunata bază sportivă de la Lujniki. Jumătatea de zi ce mă-o rezervasem pentru aceasta s-a arătat prea scurtă pentru a cunoaște cu amănuntul chiar și numai acest imens complex sportiv. Cunoașteam din ziare, reviste și fotografii câteva din construcțiile sportive de la Lujniki. Ei bine, văzîndu-le, mi-am dat seama că grandioarea complexului este aproape imposibil de descris. Pe colinele lui Lenin, învăluite în ceața dimineții, marele stadion, arena de jocuri, bazinul de înot, palatul sporturilor, zecile de terenuri au înfățișarea unui adevărat paradis sportiv. Sub mica arenă de jocuri se află sediul comitetului de organizare al Jocurilor, un veritabil cartier general. Am aflat aici o serie de amănunte. Marea majoritate a delegațiilor sportive sînt pe drum. La Moscova au sosit deocamdată sportivi din România, Australia, R.P. Chineză și R.P.D. Coreeană, dar pînă la 29 iulie vor fi prezenți în capitala Uniunii Sovietice toți concurenții la jocuri.

Răsfoind foile de înscrieri, poți remarca însă valoarea deosebită a întrecerilor. La tenis de masă, de pildă, vor sosi printre alții francezii Caffiero, Haguenaer și Amouretti, cehoslovacii Stipek și Schwarcowa, maghiarii Berczic, Gyelvai, Bubony și Foldy. De altfel, delegația de tenis de masă din R.P. Ungară va număra 18 jucători.

Din delegația atleților finlandezi, care va număra peste 30 persoane, am reținut numele faimosului maratonist Karvonen, cîștigătorul tradiționalului maraton de la Boston, pe al decaltonistului Lassenius, ca și pe cel al demi-fondistului Salonen (cel care a deținut... o noapte recordul lumii la 1.500 m.).

Aspect de la sosirea delegației noastre pe zi seara.

ÎNTILNIRE CU NORMAN READ ȘI ALLAN LAWRENCE

Camponul olimpic la 50 km. marș, Norman Read și medaliatul olimpic australianul Lawrence, sînt de mai multe zile oaspeți ai Moscovei. Cei doi atleți pot fi văzuți în aceste zile la antrenamente pe stadionul Dinamo. Am intrat în vorbă cu ei. Allan Lawrence a fost dispus să-mi răspundă la întrebări în... fugă (la propriu!) și am fost obligat să alerg vreo 200 m. lîngă cel mai mare fondist australian care... din politețe încetinise ritmul pînă... la acela al unei plimbări. Are 27 de ani și practică atletismul de 13 ani. Este funcționar, la Sidney, și după cum ne-a mărturisit, are un program profesional dificil care-l reține de la 7 și jumătate dimineața pînă la 4 după-amiază. Se antrenează totuși de două ori

pe zi seara. Într-o probă de atletism competițională s-a învins. Am întrebă atletul sprint. să nu-ăltă de pusese. După veniți spus a tîlnească mîni Melbourne moase

În dimineața zilei de luni, canotorii s-au și grăbit să meargă la baza nautică, lătu-i pe Alexe Dumitru și Dumitru Grigore pregătînd o barcă pentru antrenament. (Telefoto Agerpres)

Cu Aurel Șelaru de ciclism d

La Sofia în zilele de iulie soarele este la fel de strălucitor ca și la București. Căldura este însă mai puțin dogoritoare deoarece Vitoșa, străjerul de veacuri al Sofiei, trimite de pe înălțimile sale, aidoma unui uriaș ventilator, valuri de aer proaspăt și răcoros. Într-una din aceste dimineți am pornit cu tînărul învingător al cursei București-Sofia, Aurel Șelaru, să vizităm frumosul oraș care ne găzduia. Mulțimea edificiilor noi, străvechile monumente istorice, marile întreprinderi și magazine universale, dar mai ales îmbinarea armonioasă a diferitelor stiluri arhitectonice au atras în mod deosebit atenția talentatului nostru rutier. Cu toate că majoritatea timpului, cît ne-am plimbat pe marele bulevard Ruski, am discutat despre noutățile care

ni se vă în sportiv (ați g primul) — V „Cursa fi-a ad și obli) — C deam. prieten este m manță Nu l-a-tate. C fost at tul pe Moscove cere să această) — I la înăl) — N formam tră la la Var ba de pe ech și preg mai bu că n-a Asta n primul) — N mereu pe pri Moscova tat m mea ci trecere cursa ce? Ve lua cur încerca cu rem) — I ală) — vitate ul me

Călătorie spre orașul gazdă

(Urmare din pag. 1-a)

ani. Huruitul roților de tren a însoțit apoi traversarea Niprului, pe podul „Academician Paton”, pod lung de aproape 2 km. și totuși construit fără nici un nit! O adevărată minune a tehnicii!

Iată Niejin, orașelul în care a învățat marele N. V. Gogol. Căutăm cu privirea acea stepă nesfîrșită, a cărei tristețe a cîntat-o pana nemuritorului scriitor... Și n-o găsim. Stepă rusească nu mai există. Ea a dispărut, lăsată de fișile verzi de pădure care se întind pretutindeni, acoperind orizontul cu virfurile ascuțite de brazi, pini și mesteceni. Omul sovietic a transformat natura, făcînd din țara sa o grădină înfloritoare.

Din seara zilei de sîmbătă și pînă duminică dimineața, drumul de noapte ne apropie tot mai mult de ținta călătoriei noastre. Razele soarelui, răsărit printre crengile pădurii, desfată căsuțele de lemn vopsite în zeci de culori, făcîndu-le să pară adevărate jucării de copii. Sîntem lîngă Moscova, în jînutul Podmoskovie.

Cu toții luăm cu asalt ferestrele vagoanelor. Cîeva strigă: „Iată universitatea Lomonosov!”... Într-adevăr, de aci, la aproape 25 km. de Moscova, se profilează la orizont, învăluit în ceața depărtării, virful săgetat al imensei clădiri. Apoi încep să apară una cite una, alte clădiri uriașe. Ne apropiem de capitala Uniunii Sovietice.

„Marșul tineretului și-a consu-

mat ultimele acorduri. Incolonați în șiruri strînse, cei aproape 300 sportivi călători din România ascultă cuvintele de bun sosît ale tov. Mihai Pesliak, vicepreședinte al comitetului olimpic al U.R.S.S. Răspunde tov. Manole Bodnăraș, președintele C.C.F.S./C.M. și conducătorul delegației și maestra emerită a sportului Elena Jianu din echipa campioană mondială de handbal, mulțumind pentru frumoasa primire și subliniind dorința sportivilor de a reprezenta cu cînte culorile țării noastre la marile întreceri care stau să înceapă.

Sîntem la Moscova, capitala și inima marii Uniuni Sovietice, orașul gazdă al jocurilor sportive internaționale prietenești...

Campionul olimpic Read speră să câștige și la Moscova...

La startul cursei de 50 km. marș din cadrul Jocurilor Olimpice de la Melbourne, au fost prezenți cei mai renumiți specialiști ai acestei probe: campionul olimpic Giuseppe Dordoni, Dolezal, Ljungren, Pamich, Skront, Lavrov etc. Toată lumea se gândea că unul dintre aceștia va termina învingător dificila întrecere. Performanțele anterioare ale fiecăruia dintre ei, îi recomandă ca favoriți. Dar, așa cum se întâmplă de multe ori, „soco-teaia” nu a fost respectată, chiar de acești atleți. Cursa care s-a desfășurat pe o căldură sufocantă, sub un soare puternic, a triat cu o severitate rar întâlnită rindurile celor care aspirau la victoria olimpică. Și, iată că pe ultima parte a cursei în fruntea celor 13 mărșăluitori, rămași în întrecere, a trecut un necunoscut: atletul neo-zeelandez Norman Read. Resimțindu-se, se pare, cel mai puțin de pe urma traseului și a căldurii și fiind perfect pregătit, Norman Read, a reușit la Melbourne cea mai senzațională victorie olimpică în cadrul probelor de atletism. Câci nimeni, cu siguranță nimeni, nu se gândise până atunci că tocmai Read va fi învingătorul!

Laureatul olimpic Norman Read este de câteva zile oaspetele Moscovei. El va fi prezent — dar de data aceasta nu ca un „necunoscut” — la startul probei care i-a adus consacrarea, și — după cum a declarat — speră ca și acum să termine învingător în întrecerea pe 50 kilometri...

REALITATEA A INTRECUT VISELE...

Ori de câte ori un tânăr începe să-și dedice parte din preocupări practice unui sport, nu se poate să nu viseze la ziua în care ar putea ajunge și el la nivelul valorii sportive a unui mare și celebru campion. În această privință la ce s-ar fi putut gândi, spre exemplu, Aurel Raica atunci când a început să se ocupe de atletism. Poate, cumva să-l ajungă pe Walter Schullery, pe atunci reordmanul fără la aruncarea greutății pe Nicolae Gurău, multiplu nostru campion național, sau poate chiar pe fratele său Mihail, primul aruncător român de peste 15,00 metri. Nu știu! Poate s-o fi gândit să ajungă ca fiecare din're aceștia, poate ca alții, dar în orice caz simțem convingeri că atunci nu spera nici el că într-o bună zi se va număra printre puținii aruncători ai lumii care să fi reușit rezultate de peste 17,00 metri. Și totuși, antrenându-se cu o perseverență care poate fi luată de oricine ca exemplu, Aurel Raica a reușit la Aue excepționalul său record: 17,42 m.

La Aue, Aurel Raica l-a întâlnit pe atletul austriac Terry Donath. Ei se vor reîntâlni în aceste zile la Moscova.

Acest rezultat, despre a cărei valoare am scris la timpul convenit, îl recomandă cu căldură pentru apropiatele întreceri de la Moscova.

Inaintea marelui competiții la care

va lua startul (fără îndoială cea mai importantă la care a participat până acum), este nimerit să vă prezentăm în câteva cuvinte evoluția activității atletice a inginerului Aurel Raica. Atletismul, l-a început în anul 1948 (la 17 ani) când a obținut 12,28 m. De atunci rezultatele sale au progresat astfel: 13,80 m. (1949); 13,85 m. (1950); 14,86 m. (1951); 15,10 m. (1952); 15,32 m. (1953); 15,03 m. (1954); 15,63 m. (1955); 16,32 m. (1956).

Anul trecut el a devenit pentru prima oară recordman al țării, cu rezultatul de 15,98 m. (la 8 august). În cadrul meciului cu Norvegia a ieșit învingător cu 16,32 m. (primul său rezultat de peste 16,00 metri), iar în cursul acestui sezon a întrecut de trei ori acest record: 16,58 m. (Praga 16.6); 16,88 m. (Câmpulung 22.6.) și 17,42 m. (Aue 30.6) fiind constant în rezultate de peste 16 metri.

După concursurile susținute anul acesta, Raica a arătat că își poate îmbunătăți serios rezultatele. În această privință, Jocurile de la Moscova constituie un privilegiu minunat.

Tocmai de aceea iubitorii sportului din țara noastră așteaptă cu încredere rezultatul pe care Aurel Raica îl va obține în compania celorva dintre cei mai buni specialiști europeni ai aruncării greutății.

(R. V.)

115 sportivi bulgari au plecat la Moscova

SOFIA 22 (prin telefon de la corespondentul nostru). — Luni seara a plecat din Sofia delegația sportivilor bulgari care va participa la Jocurile sportive internaționale ale tineretului de la Moscova. Delegația numără 115 sportivi care vor reprezenta cu'orile R.P. Bulgaria în 14 discipline sportive. Printre sportivii care au făcut deplasarea se numără Zahariev, Topalov, Vimov (volei), Bolev, Totev, Mircev, Timovski (baschet), Mehmedov, Arghirov (lupte clasice), Bursev (lupte libere), Abagiev și Veselinov (haltere), Artarski, Bociarov, Kaburov, Gurgușinov (atletism), etc.

La întrecerile de la Moscova, R.P. Bulgaria va fi reprezentată de un lot masiv de gimnaști și gimnaste, scrimeri, jucători de tenis de masă, canotori, inotători, etc.

TOMA HRISTOV

În loc să se încheie într-o atmosferă de deplină sportivitate, într-o atmosferă mai puțin încărcată tocmai pentru că nu era o competiție decisivă (cu retrogradări și titlu de campion), „Cupa Primăverii” a cunoscut totuși și reprobabile gesturi de lovire a adversarului, de atitudine incorectă față de arbitri, de indisciplină față de adversar și chiar față de coechipier. În această privință ultimele etape ale întrecerii au fost, din nefericire, destul de bogate...

În fruntea listei se situează partida de la Petroșani dintre Energia și Dinamo București. Cercetările forurilor competente au dus la concluzia că întâlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de nesportivitate, că jucătorii echipei-gazdă au incitat adeseori spectatoarii, că au manifestat o atitudine total reverențioasă față de arbitru și că dinamoviștii bucureșteni s-au angrenat în jocul dur — adeseori periculos — al adversarilor lor. Deosebit de grav nu se pare faptul că însuși căpitanul echipei Energia — Paraschiva — despre care am avut prilejul în ultima vreme să scriem lucruri bune a fost... exemplu de nesportivitate și indisciplină. Gravitatea faptelor comise de el au dus de altfel la aplicarea unei pedepse severe: 5 (cinci) etape suspendare. După cum nu este de loc lăudabil că un actual jucător al reprezentativei naționale — Ene — a răspuns la un gest nesportiv al lui Paraschiva, fiind suspendat și el pe 2 (două) etape. Secția de fotbal Energia Petroșani a primit un avertisment public pentru insuficiența preocupare față de educarea jucătorilor, pentru pasivitatea manifestată față de ieșirile nesportive ale jucătorilor. A fost avertizată public și secția de fotbal Dinamo București pentru jocul dur și periculos practicat de unii dintre jucătorii ei.

Alte măsuri luate de subcomisia de disciplină:

- se suspendă pe 6 (șase) etape jucătorul Kerekeș (F.I. roșie Arad) și pe 4 (patru) etape jucătorul Szabadai (F.I. roșie) ambii pentru amenințări și injurii grosolane la adresa arbitrilor;
- se suspendă pe 3 (trei) etape jucătorii Lucaci (Știința Iași), Ștefănescu (Energia Moreni), Pahonju (Energia Birlad) pentru lovirea adversarului sau atitudine incorectă față de arbitru;
- se suspendă pe 2 (două) etape jucătorul Ene (Energia Moreni) pentru lovirea adversarului;
- se suspendă pe 1 (una) etapă jucătorii: Nica (Energia Moreni), Manta (Energia Birlad), Coicea (Știința Craiova) și Gîrlășcanu (Energia Craiova) pentru atitudine nesportivă.

Se dau severe avertismente secțiilor de fotbal ale colectivelor Energia Moreni și Energia Birlad pentru lipsa de atenție în ceea ce privește disciplinarea jucătorilor lor. Se pune în vedere colectivului Flamura roșie Arad că dacă actele de indisciplină se vor repeta, măsurile vor merge până la suspendări pe timp nelimitat.

Iată cazuri care ne fac să întrebăm cu toată seriozitatea: oare au uitat fotbalistii noștri de una dintre esențialele reguli ale întrecerii — sportivitatea? Cred fotbalistii de mai sus și alții în situația lor că gesturile nesportive le creează un bun renume, că îi ridică în ochii adeveraților iubitori ai fotbalului? Sfătuim pe fiecare să reflecteze în vacanța oficială actuală ca și în... aceea neprevăzută (acordată de subcomisia de disciplină) asupra gravelor lor abateri și să ne dovedească prin fapte (promisiuni am tot auzit!) că doresc să se reîntoarcă în rindurile fotbalistilor corecți și apreciați de toată lumea.

De la Direcția de fotbal din C. C. F. S. C.M.

Se aduce la cunoștința colectivelor sportive și a jucătorilor de fotbal, următoarele:

1. Jucătorii militari lăsați la vatră, jucătorii încorporați în armată, jucătorii studenți care au terminat studiile precum și absolvenții școlilor medii care urmează cursuri universitare, se pot transfera în perioada 25 iulie — 15 august dacă vor prezenta acte prin care vor justifica situațiile de mai sus, (chiar dacă au jucat în „Cupa Primăverii”).

2. a) Jucătorii care se vor găsi în situațiile de mai sus după data de 15 august 1957, se vor putea transfera în luna ianuarie

1958 dacă nu au luat parte la jocuri în turul campionatului din toamna anului 1957, indiferent de categorie.

b) Jucătorii aflați în situația prevăzută de aliniatul a de mai sus, dar care au jucat în turul campionatului anului 1957, indiferent de categorie, se vor putea transfera în perioada iulie 1958.

3. Pentru transferarea acestor jucători în condițiile de mai sus, sînt necesare:

- cererea jucătorului (model C.C.F.S.).
- deslegarea vechiului colectiv.
- dovada de producție, studii, încorporare, lăsare la vatră.

Satisfacții care nu trebuie să ne facă să uităm lipsurile

(Urmare din pag. 1-a)

înfringerii le-a stat de multe ori în față.

Desigur că în ce ne privește, acestea sînt numai satisfacții platonice, care nu trebuie să ne facă să uităm că echipa noastră a arătat duminică încă multe lipsuri. Să le luăm pe rînd. Mai întii, înaintarea care pe de o parte și-a făcut datoria înscriind multe goluri, dar care — pe de altă parte — a abuzat de jocul individual, uitînd spre slăbit și acțiunile combinative, organizate pozițional din prima parte a meciului s-au încheiat frumos, cu goluri. Avem în linia noastră de înfrîntare jucători de certă valoare (Agaru, Sauer, Jost, Wagner, Noica, Stănescu), dar unii dintre ei au început să capete o pericolă de deprindere, în sensul că preferă jocul individual, prelungirea nejustificată a driblingului, acțiunilor combinative.

Apărarea — care inițial constituia un mare și îngrijorător semn de întrebare — s-a achitat, am putea spune, eroic de sarcina pe care a avut-o. Nel dezavantajați ca talie, apărătorii din echipa R. P. Romîne s-au luptat cu multă dirzenie, și au reușit de multe ori să oprească rapidele șarje ale

înaintării adverse. Mai mult nu se putea face!

Ca o observație generală am notat faptul că replierea din atac, în apărare s-a făcut greoi, contraatacurile echipei germane surprinzînd de multe ori apărarea noastră deschisă. Jucătorii care participau la acțiunea de atac rămîneau pe loc, în clipa în care pierdeau mingea sau trăgeau la poartă, privind, admirînd, discutînd sau uitîndu-se semnificativ la arbitru. Asta în timp ce jucătorii oaspeți declanșau acțiunea de contraatac.

Pentru că a venit vorba de arbitru Dl. Bertil Westblad ne-a dezamăgit într-un anumit fel. Deplasîndu-se greu și fiind din această cauză departe de fază, el a apreciat de multe ori greșit. Și sub acest aspect, mai mult dezavantajată a fost echipa noastră căreia i s-au refuzat — printre altele — două clare lovituri de la 14 m. Dar precizăm, nu aceste greșeli de arbitraj au fost determinante în stabilirea rezultatului final, care ne putea fi favorabil, dacă... dar să nu mai reluăm povestea de la început.

Întrecerile

Moscova

elijat — subiectele te teme ocupat

inut-o în -bulgare" ebite dar

mă gînu rmă un vîngă că o perfor- confirmi. au drep- mță am din lo- de la de mi se rea din onală! ai să fi

gur per- noas- rilor de în pro- nometru să lupt ut-o este ani, așa mță tem. vizez vedem, mereu fior. La înfrun- din lu- caz în- mță decit vei fa- au de a sau vei adversarii

ndividuu combali- „atu”- gătire e-

AUREL ȘELARU

gală este vorba de curaj și puțin... risc. Curaj pentru a ataca atunci cînd mai sînt mulți kilometri pînă la sosire și cînd adversarii consideră că totul nu va fi decît un simplu „loc de paie” și risc, pentru faptul că o pană survenită înainte de a fi acumulat un avans serios, poate să te scoată de tot din luptă pentru primul loc. Voi încerca, mai exact spus voi face tot posibilul să mă comport la fel ca și pînă acum. Pentru mine jocurile de la Moscova reprezintă de fapt „marele examen” al carierei sportive. Ce minunat ar fi ca de capitala Uniunii Sovietice să-mi leg amîndrea unei bune comportări. Vă spun sincer: doresc din tot sufletul aceasta și voi da totul pentru a realiza ceea ce mi-am propus.

— După cite văd vestea introducerii în lotul pentru Moscova și-a creat noi speranțe.

— Da, speranțe în ceea ce privește comportarea în competițiile

cicliste și multe bucurii: că voi vedea lucruri extraordinare în capitala Uniunii Sovietice, că voi putea cunoaște acolo tineri din toate colțurile lumii, că-i voi revede pe prietenii de la Festivalul de la București. De fapt chiar și numai deplasarea la Moscova înseamnă realizarea unui vis. Vă rog să vedeți în valoarea performanțelor realizate în acest sezon și o străduință pentru selecționarea în echipa de ciclism care va reprezenta țara la jocurile sportive de la Moscova. Sofia a fost o etapă. Am trecut-o. Acum mă așteaptă un nou examen și mai dificil..

Vineri dimineața în reportajul pe care ni-l transmitea corespondentul nostru din Orașul Stalin, la plecarea lotului de sportivi spre Moscova el ne relatea și bucuria vădită care-l stăpînea pe Aurel Șelaru, component al reprezentativei noastre de ciclism...

H. NAUM

ASALTUL NATAȚIEI CLUJENE ESTE TOT MAI HOTĂRIT

Inchipuți-vă 240 de înotători și înotătoare disputându-și cu ardoarea caracteristică vârstei lor... numai 34 titluri de campioni. Adăugați, imaginativ, la aceasta spectatori înghesuși pe cele patru laturi ale bazinului și veți reconstitui atmosfera campionatelor republicane de juniori, desfășurate la Lugoj spre sfârșitul săptămânii trecute.

IN GENERAL REZULTATE SUB AȘTEPTARI

Intr-adevăr, cu excepția celor 3 recorduri republicane și încă a câtorva personale, marea majoritate a participanților la campionate au realizat timpuri sub posibilitățile pe care le au demonstrat cu numai o săptămână în urmă. Una din explicații, apreciem noi, ne este dată de compoziția apei ce alimentează bazinul din Lugoj (riul Timiș). Așadar, densitatea scăzută a apei precum și faptul că bazinul nu este prevăzut pe lățimi cu „spargă val” creează un coeficient de dificultate ce se ridică până la 2 secunde pe 100 de metri.

NATAȚIA CLUJEANĂ NU SE DEZMINTE

Ca și anul trecut, înotătorii bucureșteni și-au dominat adversarii din restul țării câștigând primul loc în 23 de probe din totalul de 34. Numai că, în lupta pentru cucerirea titlului de campioni ai țării, ei au simțit din plin concurența înotătorilor clujeni. Nu este vorba numai de cele câteva titluri pierdute; o analiză mai atentă a primelor 6 rezultate reliefează progresul masiv al natației clujene. În probele 100 m. și 200 m. bras, juniorele de categoria a II-a. Indih Orosz, Emike Boros, Eteka Teleki, Iuliana Babeș, s-au clasat pe locurile I, III, IV, VI (100 m.) și I, III, IV, V (200 m.): la 100 m., spate, Eva Banfi și Ildiko Csoridas au ocupat primele două locuri; în probele masculine, N. Toth și-a întrecut adversarii la 400 și 800 m. liber, iar L. Daroczi la 100 m. spate.

În fond, această împărțire a titlurilor de campioni, aproape în exclusivitate între înotătorii bucu-

reșteni și clujeni (3 titluri au revenit celor din Tg. Mureș) arată rolul important pe care îl deține baza materială în sportul natației. Și astfel, superioritatea încă evidentă a înotătorilor din Capitală, se datorează faptului că Bucureștiul este înzestrat cu bazin acoperit de 6 ani în timp ce Clujul numai de 3 ani. Raportind deci, comparația noastră, la timpul ce l-au avut la dispoziție pentru o pregătire temeinică și la numărul de locuitori al celor două orașe rezultă că natația clujană progresaază într-un ritm mai accentuat.

CATEGORII DEFICITARE

Finalele desfășurate recent au subliniat și mai mult dezvoltarea neomninoasă a natației noastre. Astfel, de unde cu 2-3 ani în urmă natația noastră posedă elemente valoroase numai în sectorul masculin, acum situația se prezintă exact la antipod. Noua generație de juniori mari și mici nu calcă nici pe departe pe urmele foștilor campioni și recordmani.

Unde sînt oare copiii din centrele de antrenament create cu câțiva ani în urmă? În vara aceasta elemente între 7-14 ani au asaltat cu sutele, bazinele din Capitală și restul țării. O reorganizare totală a acestor centre, s'ent studiată de colegiul central de antrenori, ar fi în măsură să remedieze actualele deficiențe, și să contribuie la dezvoltarea armonioasă a natației noastre.

G. NICOLAESCU

Campionatele de alpinism la jumătatea desfășurării lor

VOINȚA A CÎȘTIGAT ÎNTRĂECEREA FEMININĂ • FLAMURA ROȘIE PE LOCUL I... DAR DUPĂ PRIMA MANȘA, ÎN ÎNTRĂECEREA MASCULINĂ

Regretăm că nu ne-am putut ține de promisiunea făcută acum câteva timp cititorilor noștri de a-i informa la data de 21 iulie asupra rezultatelor finale ale campionatului republican de alpinism — cățărare pe stînci. Și aceasta pentru că întrecerea cu stîncă ale celor peste 30 de alpiști și alpiniste nu au luat sfîrșit duminică din cauza timpului care a fost defavorabil ascensiunilor (ploaie).

Pînă duminică dimineața se desfășurase însă întrecerea celor 5 echipe feminine (una dintre ele în afară de concurs). Alpinistele au avut de escaladat două trasee, așiate pe doi pereți în drum spre virful Piatra Mare. Primul traseu, în lungime de aproape 60 de m., este de gradul III A și a primit denumirea de traseu Frontal. Al doilea, măsură 36 de m. și este de gradul II A. De remarcat că ambele trasee au pus concurenților mult mai puține probleme de tehnică decît traseele din Cheile Bicazului pe care s-au disputat anul trecut campionatele. De data aceasta a contat în special viteza, unde au triumfat cele 3 alpiniste

ale asociației VOINȚA (Nina Vasiliu, Angela Popescu, Elena Pașcău) care au primit duminică tricourile de campioane. Le-au urmat în clasament FI, roșie (Marga Thomae, Erika Schneider, Cornelia Popa), Energia (Mioara Ștefănescu, Lelia Demetrescu, Rose Thiess) și Recolta (Viorica Canarache, Olga Bădină, Nela Saragea). Combinata Energia — FI, roșie (Rada Slujitoru, Alma Baeder, Mariane Wagner) a luat parte în afară de concurs.

Tot pînă duminică dimineața băieții escaladaseră un singur traseu: Fisura Alveolelor de gradul V A și cu o lungime de 110 m. Așa cum era normal, așteptările tuturor cunoscătorilor erau îndreptate în special spre echipele C.C.A., Dinamo și Voința, considerate ca cele mai puternice. Părerile au fost îndreptățite pentru că în primele două zile realizaseră cei mai buni timpi: Voința 2 h 30'6", C.C.A. 2 h 30'39", Dinamo 2 h 51'37", în timp ce celelalte echipe trecuseră cu mult peste 3 ore, lată însă că ultima

echipa intrată în traseu, Flamura roșie I alcătuită din Pompiliu Rădulescu, Horst Han-nich, Stan Florin și antrenată de Mircea Crăciunescu a realizat marea surpriză a primei manșe trecînd defășat pe primul loc cu 2h 24'43".

Dar nu trebuie să uităm că toate echipele masculine mai au de escaladat al doilea traseu, foarte dificil, de gradul V B, cu o lungime de 120 m. și cu un nume foarte... poetic; Muchia Rîndunicii. Dacă timpul va fi prielnic, în ziarul de joi veți putea citi rezultatele finale.

Energia a „întrat” de câteva minute în „perete”. Securanii Alex. Stănescu și D. Alexe sînt atenți la fiecare mișcare a capului de coardă Gh. Udrea. (Foto M. Tudoran)

Echipajele de caiac ale Flamurii roșii și canoaa de 10+1 a C.S.A. I au cucerit titlurile de campioni

SULINA 22. (Prin telefon de la trimisul nostru). Ultima etapă a campionatului republican de mare fond a desemnat pe campionii actualei ediții. Caiaciștii Ilie Cozlov și Haralambie Butel-

chin au terminat victorioși pentru a 13-a oară în acest campionat înregistrînd astfel o mare performanță. Ei ocupă locul I în clasamentul general pe echipaje cu 45h56'48. Evoluția tinerilor pescari din Tulcea a fost de-a dreptul impresionantă și păstrăm convingerea că nu peste multă vreme îi vom revedea în lotul republican. Celelalte locuri în clasamentul pe echipaje au fost ocupate tot de caiaciștii Flamurii roșii: II. Isaia Simionov-Nichifor Ivsei; III. Karpov Danilov-Dibu Agafon; IV. Moise Ivanov-Nicolae Husarenco. La caiac echipe pe asociații victoria și titlul de echipă campioană a revenit Flamurii roșii ale cărei patru echipaje s-au clasat pe primele locuri. Așa cum era de așteptat, canoaiștii de la C.S.A. I au terminat această dificilă întrecere pe primul loc realizînd timpul de 41h15'20, cucerind astfel titlul de campioni. În clasamentul general la canoe ei sînt urmași de sportivii de la Flamura roșie și cei de la Progresul. De-a lungul celor 13 etape canoaa de 10+1 a C.S.A. I compusă din Ivan Nichiforov, Serghei Filip, Mihai Conțolenco, Nicolae Bordea, Iacovici Grigore, Săbăi Samson, Danielov Feodor, Dikov Fiolist, Sava Vitregan, Pavel Tarara și Ion Suhan a dat dovadă de o foarte bună pregătire tehnică și fizică.

În „Cupa C.C.S.”, cel mai bun punctaj l-au obținut vîslașii asociației Flamura roșie.

La sfîrșitul întrecerilor talentatul canoacist Haralambie Butelchin ne-a declarat: „Sînt fericit că am obținut victoria într-o cursă pe cit de lungă pe atît de dificilă. Vreau să arăt că aceasta a fost posibil datorită colegului meu de echipaj Ilie Cozlov ca de altfel și tuturor celorlalte echipaje Flamura roșie. Închinăm cu bucurie victoria noastră Festivalului de la Moscova în semn că luăm și noi astfel parte la marea sărbătoare a tineretului lumii din capitala Uniunii Sovietice”.

V. ARNAUTU

Boxerii asociației Traktor (R.D.G.) sosesc azi în Capitală

În cursul zilei de azi sosesc în Capitală reprezentativa de box a asociației Traktor din R.D. Germană. Boxerii germani întorc vizita pe care au făcut-o nu de mult în R.D. Germană pugiliștii asociației Voința, ai cărei desapeți sînt în timpul șederii în țara noastră. Lotul asociației Traktor cuprinde 13 boxeri (10 titulari și 3 rezerve).

Reprezentativa asociației Traktor va susține două meciuri în compania boxerilor asociației Voința. Prima întîlnire se va desfășura în seara zilei de 25 iulie la Ploiești (și nu la Brăila cum s-a anunțat anterior), iar a doua reunune va avea loc duminică 28 iulie la Constanța.

În urma trîerii și omologării celor 1.014.983 variante depuse în concursul Progresul nr. 25 din 21 iulie a. r. au fost stabilite următoarele premii: Premiul I: 6 variante cu 12 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 63.962 lei.

Premiul II: 24,31 variante cu 11 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 2.357 lei.

Premiul III: 140,33 variante cu 10 rezultate exacte, revenind fiecărei variante cîte 971 lei.

La fondul de premii al concursului nr. 25 au fost adăugați și cei 691.456 lei repertați de la concursul nr. 22.

Astăzi după amiază, începînd de la ora 18, va avea loc la Agenția Centrală Pronosport din Calea Victoriei nr. 3 tragerea din urnă a premiilor speciale în obiecte acordate variantelor cu „0” rezultate de la concursul nr. 27 (etapa din 7 iulie a. r.). Vor fi acordate 3 motociclete participanților cu cele mai multe variante cu „0” rezultate, iar prin tragere din urnă: 1 motocicletă de

Pronosport

125 cmc., 2 aragazuri cu 3 ochinuri și butelie și 5 aparate de radio.

Totodată va avea loc și acordarea prin tragere din urnă a celor 3 premii în valoare de 5.000 lei fiecare pentru participanții care au indicat cel mai mare număr de rezultate exacte la concursul special pentru ciclism organizat cu prilejul Cupei Prieteniei Romîno-Bulgare București-Sofia.

Înainte de a trece la săptămînală comentare a meciurilor cuprinse de programul concursului Pronosport credem că este nimerit să comunicăm participanților (care-nu observă...) că la concursul Pronosport de duminică a fost depășit recordul... absolut al fondului de premii! Într-adevăr, dacă pînă acum cel mai mare fond de premii din istoria Pronosportului a fost cel înregistrat la concursul nr. 21 din 1956 (1.569.470 lei) începînd de duminică „gramița” a fost ridicată la 1.006.429! Fără îndoială că nici această sumă nu va rămîne definitivă. Cît de curînd — de ce nu chiar la concursul victor — ea va fi depășită spre deplină satisfacție a celor care vor înalca 12, 11 sau 10 rezultate exacte, obținînd astfel premii de valoare ridicată (de altfel nici cele de la concursul nr. 25 nu sînt, credem, de refuzat...)

Și acum, să facem o scurtă analiză a concursului viitor (nr. 28 din 28 iulie) concurs al cărui program cuprinde 4 întîlniri amicale din R. D. Germană și toate cele 8 meciuri ale celor două serii rezervate echipei de categorie B din cadrul Cupei de vară R.P.U.

Prima întîlnire opune două vechi cunoștințe din obergeria: Motor Karl Marx Stadt și Turbine Erfurt. Spre deosebire de anul trecut, în turul campionatului din acest an, echipa din Erfurt a avut o comportare bună a cărei justă răsplătire o constituie locul 4 în clasament. Gazdele întîlnirii de mai sus s-au comportat pînă acum foarte slab, deținînd „lanterna roșie” cu o constantă puțin lăudabilă. Iată de ce pronosticul nostru la acest meci înclină spre „0”. Același pronostic credem

că este bine să fie luat ca bază și la următoarea întîlnire în care o formație de Liga I, Stahl Stalinstadt, întîlnește o echipă clasată pe locul 3 în obergeria: Rotation Leipzig. Tot echipe de categorie inferioară sînt programate gazde în meciuri cu formații din categorii superioare și în următoarele întîlniri: Motor Sud Brandenburg-Fortschritt Mocrane și Motor Oberlind-Motor Zwickau. După cum vedem, meciuri în care este greu să dai avantaj rutinei în dauna etanului și mai ales a terenului propriu „armă” eficace a echipelor de categorie B. și C.

O competiție a cărei regularitate în desfășurare — atît ca respectare a programării meciurilor cît și ca normală comportare a echipelor — a atras simpatia tuturor participanților este desigur Cupa de vară R.P.U. Cele opt meciuri din cadrul ei, programate de la V și XII inclusiv mai dau un „atu” în plus participanților și aceasta pentru simplul motiv că ele constituînd toate întîlnirile celor două serii de cat. B sînt mult mai ușor de analizat decît dacă ar fi fost programate parțial. Dar să încercăm o succintă analiză a fiecărei întîlniri. Egri S. C., echipă „tare” pe teren propriu, întîlnește liderul seriei Mîșcoș VSC care în primele 3 întîlniri a realizat un golaveraj... respectabil: 14:3. Un rezultat de egalitate ni s-ar părea cel mai indicat, ca și la meciul Perececi Banyasz-Ordî VTK de altfel unde „1” se arată însă a fi la fel de necesar. Un avantaj destul de substanțial pentru a li se putea acorda prima șansă marchează echipele gazd în următoarele patru meciuri: Bakkaljai Banyasz-Hatvani VSE; Salgotarjai Vasas-Baglyasaljai Banyasz; Budafoki EMTE-Csepel Auto și Szallitok SC-Szekestehvari Vasas. Ultimele două întîlniri ale concursului din 28 iulie (Magyar-Oroszlány Banyasz și Kobanyal Lombik-V.K.S.E.) sînt însă mult mai echilibrate și aceasta pentru simplul motiv că toate cele patru formații se comportă destul de slab pentru ca orice pronostic să nu mai constituie a surpriză.

Și acum, ca încheiere, nu uitați că și la acest concurs sînt acordate în continuare premii pentru „0” rezultate: 3 motociclete participanților cu cele mai multe variante cu „0” rezultate iar prin tragere din urnă: o motocicletă de 125 cmc., 2 aragazuri cu 3 ochinuri și butelie și 5 aparate de radio.

O inițiativă laudabilă

„CUPA CARPAȚILOR” LA TENIS

Acum câteva zile a avut loc la Sibiu o interesantă competiție de tenis și anume: prima ediție a „Cupei Carpaților”. Inițiativa aparține comisiei regionale de tenis de cîmp de pe lângă comitetul C.F.S. Or. Stalin și comisiei orașenești din Sibiu și ea s-a bucurat de un real succes. 36 de concurenți din orașele București, Cimpina, Sf. Gheorghe, Oradea, Arad, Medias, Sighișoara, Orașul Stalin și Sibiu au ținut să participe la întreceri. Dar, o parte din contribuția la reușita acestei originale competiții, binevenite prin faptul că împlinesc calendarul competițional intern, aparține și

colectivului sportiv Progresul din localitate, care a creat condiții dintre cele mai bune de joc.

Din punct de vedere tehnic partidele s-au ridicat la un nivel mulțumitor și deși ele au fost dominate în mare măsură de bucureșteni, totuși au produs un reviriment în activitatea de tenis de cîmp din diferitele centre ale țării. Iată de altfel care sînt cîștigătorii acestei prime ediții a „Cupei Carpaților”. La proba de simplu bărbați, în finala care a încheiat disputa celor 26 de concurenți, Rakossi (Dinamo Buc.) a învins pe Anghelescu (Știința Buc.) cu 1-6 6-1 6-3, 6-1. În semiinale, primul învinsese pe Slapciu (Știința Buc.) cu 6-2, 6-3, iar

secundul pe Dancea (Știința Buc.) cu 6-3, 7-5. La simplu femei s-au prezentat zece jucătoare și finala a revenit reprezentantei Energiei Orașul Stalin, Hermina Brenner, care a întrecut-o pe Matil da Glatt (Fl. roșie Arad) cu 6-3, 6-2. Dublu bărbați: Rakossi, Turdeanu-Grünwald, Benedek 6-3, 5-7, 6-2. Finala de dublu mixt nu a putut decide nici un cîștigător, deoarece meciul dintre Brenner, Anghelescu și Glatt, Grünwald s-a întrerupt din cauza întinericului la scorul de 6-2, 1-6, 5-5, nemaiputînd fi continuat din motive obiective. Au fost declarate cîștigătoare ambele perechi.

Mircea Vlădoianu și N. Lupușiu, coresp.

Scurte însemnări după întrecerile motocicliste de la Cluj

Fiecare nouă etapă a campionatului de viteză pe circuit prilejuește o serie de însemnări care, firește, nu pot fi cuprinse în spațiul limitat al cronicilor de luni. Ca atare, vom face acest lucru în ziarul de astăzi.

● M. Pop, favoritul nr. 1 al probei la 125 cmc, a forțat prea mult motorul și l-a spart. Apoi, I. Popa, presindu-și insistent frațele (T. Popa) care conducea, a trecut detașat pe primul loc. Dar, pripiț, s-a răsturnat într-un viraj, pierzând astfel o victorie sigură și pe care ar fi meritat-o din plin.

● Că Hona Uilaki a câștigat comod la 150 cmc nu-i de mirare; ci faptul că Michaela Munteanu — în vervă — a terminat pe locul II. Norma Roman în real progres, în timp ce Maria Hiescu, după o plecare bună, a slăbit pe a doua parte a cursei.

● Ludovic Szabo (la 250 cmc), a dominat ca de obicei cursa, adjuđucându-și finalmente titlul care i se cuvine indiscutabil: campion pe 1957. C. Nedelcu — în evidentă revenire — a luptat frumos fiind, până la urmă, un învins merituos al actualului campion.

● Elevul și-a depășit nel maestrul. Aceasta a fost situația la 350 cmc unde tânărul talent Șt. Iancovici — în continuă ascensiune — l-a întrecut confortabil pe Gh. Voiculescu, care, spre știrșit, a cedat locul II lui V. Szabo, bine inspirat pe viraje.

● Echipele J. Ionescu + I. Gavrila a condus din cap în cap la afaș obținând o victorie clară. În schimb, echipajul S. Ștefan + C. Mihăescu, mai puțin sigur uneori, a terminat la distanță.

● „Clou”-ul zilei l-a furnizat cursa la 500 cmc, care, după cum am subliniat și ieri, a entuziasmat asistența. Aici, lupta pentru titlu rămâne foarte deschisă. Gh. Voiculescu a cucerit o frumoasă victorie, în timp ce N. Buescu — realizatorul celui mai rapid tur — s-a orientat greșit și n-a mai putut recupera în ciuda unei reveniri tari.

● În încheiere, notăm că asociația Dinamo, organizatoarea etapei a IV-a, s-a achitat bine de sarcina avută.

EMIL IENCEC

JANUSZ SIDLO, cel mai bun sulitaș din lume în acest an, este unul dintre reprezentanții de frunte ai atletismului polonez.

Nu se poate spune că ofensiva atletilor polonezi spre locurile de frunte ale atletismului european a început abia în acest an. În ultima vreme, Polonia a dat atletismului mondial performeri de talia unui Sidlo, Chromik sau Ruf. În acest an este însă cu totul altceva. Atletismul polonez cunoaște un fel de frenetrie a recordurilor, aproape neverosimilă. Spre culmile celor mai înalte performanțe mondiale se îndreaptă nu unul-doi, ci un întreg... batalion de atleți, noi și vechi. Semnalul performanțelor de valoare a fost dat de cei 53,33 m. la disc ai tânărului de 21 de ani din Varșovia, Edmund Piatkowski. Acest atlet care cu doi ani în urmă nu trecuse de 47 m., anul trecut era deja creditat cu 51,03 m. iar acum, cu 53,51 m. (ulterior a mai bătut odată recordul) este al 5-lea performer european al anului. Un adevărat „val” de recorduri s-a... abătut asupra atletismului polonez în zilele memorialului Kusociński și, apoi, cu prilejul întilnirilor cu echipele Cehoslovaciei, Ungariei și R. F. Germane. Dar cum în atletism cifrele (bune) în locul celor mai calde elogii, să le dăm lor cuvintul. Iată deci recordurile poloneze dobrite (numai în probele masculine) în acest sezon: 100 m: Foik 10,4 sec.; 200 m: Swatowski 21,2 sec. (record egalat); 400 m: Swatowski 46,8 sec.; 800 m: Makomaski 1:47,9; 1.500 m: Lewandowski 3:42,3; 3.000 m: Krzyszkowiak 7:58,2; 110 m. g.: Kosiński 14,4 sec.; 400 m. g.: Kosiński 51,7 sec.; înălțime: Lewandowski 2,03 m.; lungime: Grabowski 7,72 m.; triplu: Malcherzyk 15,83 m.; greutate: Sosgornik 16,94 m.; disc: Piatkowski 53,51 m. Cum se vede e mai ușor de socotit la ce probe ne s-au dobort recordurile...

LOCUL DOI ÎN EUROPA? DESIGUR...

Dacă ați citit cu atenție performanțele sus-citate, atunci observația că ele sînt de o foarte bună valoare internațională vi se pare, desigur, de prisos. Avem de a face cu o creștere în masă a nive-

lului performanțelor atletilor polonezi, de o omogenizare în sus la aproape toate probele. Mecuriile pe echipe, adevărate încercări de foc a tăriei în atletism, au confirmat poziția nouă, sigură, pe care polonezii și-au cucerit-o în ierarhia mondială. Reamintim cifrele celor trei mari victorii ale echipei Poloniei în acest an (la băteți): Polonia—Cehoslovacia 121—91; Polonia—Ungaria 120—89; Polonia—R. F. Germană 117—103.

Dar nici noile recorduri și nici invincibilitatea, pină în acest moment al sezonului, a echipei naționale, n-au spus totul. Ne-a mai rămas să consultăm și tabloul celor mai bune performanțe europene ale anului. Constatările sînt încă și mai revelatorii. În tabelul întocmit pe baza rezultatelor înregistrate pină la 20 iulie a. c., polonezii au 29 de atleți printre primii 10 europeni la cele 19 probe clasice. Dintre aceștia, Swatowski (46,8 la 400 m.), Sidlo (82,98) Krzyszkowiak (7:58,2 la 3.000 m.) sînt în fruntea listelor. Sînt probe în care Polonia figurează cu mai mulți oameni. Să reținem dintre acestea — și veți vedea mai tirziu de ce — două: 400 m. (Swatowski, Makomaski cu 47,3 și Proske cu 47,4) și sulita (Sidlo, Radziwonowicz 77,85; Walczak 77,50 și Kopyta 77,48). Pe baza tabelului amintit și acordînd punctajul 10—1, pe primul loc în Europa se găsește U.R.S.S. cu 283 p., pe locul II Polonia cu 156,5 p., apoi R.F.G. 105 p., Finlanda 97 p., Cehoslovacia 73 p., etc.

ACUM EXACT 8 ANI LA VARȘOVIA

Polonezii au 29 de oameni pe tablele celor mai buni 10 atleți europeni, noi avem numai 3! Disproporția e evidentă. Dar lucrurile n-au stat întotdeauna așa. Nu mai departe decit acum 8 ani, atleții noștri mai dețineau încă superioritatea asupra polonezilor. Atunci, la sfîrșitul lui iulie 1949, pe stadionul C.W.K.S. din Varșovia echipa noastră națională învingea după luptă palpitantă echipa

Marea surpriză a sezonului athletic

Atletismul polonez pe locul doi în Europa

● Avalanșa recordurilor ● 29 de atleți polonezi pe listele celor mai buni europeni ● Dar acum 8 ani?

gazdelor, cu 107—103. Și știți care au fost probele care au hotărît ca balanța victoriei să se incline spre tricolorul românesc? Aruncarea sulitei și ștafeta de 4×400m. Adică exact aceleași probe în care azi polonezii domină atletismul de pe continent.

Bineînțeles, în răstimpul care a trecut, nici atletismul nostru nu a stat pe loc. 1,75 m. ai Iolandeii Balaș; 2,05 ai lui Söter, 51,6 ai lui Savel, 17,42 ai lui Aurel Baica, 2:07,9 ai Floricăi Oțel — ca să nu le numim decit pe cele mai reprezentative — sînt cifre care trădează un evident progres. Dar atletismul nostru de performanță se bazează prea mult pe individualități. Sînt nepermis de multe probe la care nu ne apropiem nici măcar de o valoare medie, pe plan internațional. Prin asta, în primul rînd, ne-au depășit astăzi învinșii noștri de ieri: printr-un asalt organizat asupra tuturor pro-

belor atletice. Cum a fost cu puțință această vertiginoasă ascensiune a atletismului polonez? Cauzele, care nu sînt nici puține și nici lipsite de importanță, depășesc cadrul acestor scurte însemnări. Cu siguranță însă că nu trebuie omise dintre ele existența unor antrenori de cea mai înaltă calificare (Saelest — pentru sulitași —, Dudek — pentru sprinteri, Mullak — pentru semifondisti și fondști, Gierutto — aruncători și săritori) și, în general, o judicioasă întocmire a programului activității interne și internaționale. Prilejul de a afla elemente noi pentru această discuție nu este prea depărtat: ediția jubiliară a Campionatelor Internaționale. Li vom vedea atunci și vom învăța de la cei care în acest an au adus atletismul polonez pe locul doi în Europa pe locul trei în lume.

FACINT MANOLIU

Reprezentativa de tenis a R.P.R. debutează în „Cupa Galea”

Una din cele mai importante competiții europene a „sportului alb” este fără îndoială cea dotată cu Cupa Galea, deschisă tinerilor care în anul desfășurării concursului nu au implinit 21 ani.

Cupa Galea se află anul acesta la a VII-a ediție de disputare, prima avînd loc în 1950. În cei șase ani de pină acum, trofeul a revenit de patru ori reprezentativei Italiei, care în această perioadă a cuprins în rîndurile ei o serie de jucători apreciați astăzi printre cei mai buni din Europa.

O întilnire interesantă din cadrul Cupei Galea cuprinde în total cinci meciuri (4 simpluri și un dublu). Partidele de simplu se dispută după sistemul „cel mai bun din trei seturi”, iar meciul de dublu se desfășoară sistem „cel mai bun din cinci seturi”.

Competiția internațională „Cupa Galea” prezintă anul acesta un deosebit interes pentru tenisul

romînesc. Motivul? Reprezentativa fărăi noastre va debuta în întreceri, concurînd în zona care se desfășoară la Bratislava, împreună cu echipele R. Cehoslovace și R.F. Germane. Cîștigătorea acestei zone va întilni apoi la Vichy într-un concurs eliminatoriu pe învingătorele celorlalte trei zone.

Pentru Cupa Galea tinerii jucători romîni, Bardan Bosch, Serester și Georgescu s-au pregătit din vreme și sperăm din partea lor o comportare la nivelul posibilităților lor. Ei vor avea însă de înfruntat adversari redutabili și cu o experiență competițională mai mare. Primul joc va fi susținut joi de jucătorii romîni în compania celor germani partidu continuînd și vineri, iar sîmbătă și duminică se va disputa întilnirea R.P.R. — R. Cehoslovacă. Astăzi și mîine se desfășoară întrecerea dintre echipele R. Cehoslovace și R.F. Germane

Reprezentativa de lupte clasice a R. P. Romîne cîștigătorea morală a „Cupei Jadran”

Odată cu desfășurarea celei de a III-a ediții, „Cupa Jadran” a intrat definitiv în rîndul marilor întreceri mondiale fiind inclusă în calendarul internațional al multor țări europene. Ediția de anul acesta desfășurată ca și în 1956 la Opatija, a intrunit la lupte clasice reprezentanți a 9 țări, fiind considerată un veritabil campionat european. Întrecerea a atras noi competitori: Cehoslovacia, Polonia și Suedia au fost reprezentate de formații complete, iar Grecia a delegat doi dintre cei mai buni luptători ai ei. Întrecerea a crescut nu numai în amploare ci și din punct de vedere al calității. Reprezentativele țărilor participante au fost selecționate cu grijă deosebit, ne mai înregistrîndu-se situația din anii trecuți cînd unii dintre luptători s-au considerat mai mult excursioniști și mai puțin concurenți (luptătorii austrieci și cei suedezi de la Eskov).

Întrecerile au fost programate nu întimplător în plină lună a lui Cuptor. Organizatorii au urmărit ca luptătorii — în general „speranțe” pentru campionatele mondiale și Olimpiada din 1960 — să concureze în condițiile atmosferice în care se vor disputa marile întreceri de care am amintit mai sus. Într-adevăr, în prima parte a concursurilor, luptele — deși dis-

putate pe inserat — au fost într-o măsură influențate de căldura neobișnuită de peste zi.

Reprezentativa noastră a avut o sarcină deosebit de dificilă, țînînd seama că trebuiau confirmate performanțele bune realizate în primele două ediții. Tinerii noștri reprezentanți au reușit — în mare măsură — acest lucru și puțin a lipsit ca echipei R.P.R. să-i revină primul loc și să recucerească trofeul cîștigat în 1955. Pentru multă lume este însă curios (cel puțin) faptul că deși am cucerit patru locuri întii (reedifînd isprava din prima ediție) nu am putut cîștiga și Cupa. Faptul este însă explicabil. Din păcate, în primele șase locuri (care primeau puncte) am avut în afara celor patru locuri întii de care am amintit numai două locuri patru. Doi dintre luptătorii romîni nu s-au clasat (N. Baciu și A. Șuli) și am pierdut astfel puncte prețioase. Dimpotrivă, reprezentativa Iugoslaviei, ai cărei sportivi n-au strălucit, dar între care nu a existat o prea mare diferență de valoare, a cîștigat „Cupa Jadran”, avînd toți oamenii clasafi în primele șase locuri.

Cîștigătorea morală a trofeului este însă echipa R. P. Romîne care — fără falsă modestie — a lăsat cea mai bună impresie

și. Buna pregătire a majorității sportivilor noștri a permis acestora să ducă o luptă activă și să conducă meciurile, chiar acolo unde rezultatul nu le-a fost favorabil. În această privință este de remarcă că atât Baciu, Șuli cît și Gh. Szabad au pierdut în urma unor acțiuni inițiate de ei și printr-o neplăcută coincidență în ultimele secunde ale întilnirilor. Fără aceste „accidente”, cu punctele care ar fi fost cîștigate de luptătorii respectivi, echipa noastră ar fi putut cîștiga comod întrecerile. Însă ceea ce ne-a durut mai mult a fost faptul că în afara întrecerilor pierdute de sportivii noștri datorită slăbiciunilor lor, am avut ca adversari și pe unii dintre arbitri. Cel mai flagrant caz s-a întimplat în meciul Bularca—Aivaz (Turcia). Aici, deși arbitrii au declarat învingător pe Bularca (cu 2—1), juriul (președintele M. Matura) a inversat decizia, fapt care a produs stupeoare. M. Ertegan, membru în Biroul FILA, a declarat că Bularca a fost clar învingător.

Dintre luptătorii noștri, o impresie deosebită a făcut Ion Cernea. El a fost considerat cel mai bun om al turneului. A dus o luptă activă, cu acțiuni variate, în care a vădit un mare talent. Plăcut impresionafi am fost de con-

După festivitatea de premiere a primelor clasate în „Cupa Jadran” la lupte. Reprezentativa R.P. Romîne a reușit o frumoasă performanță, obținînd la lupte libere și clasice cinci locuri întii. În fotografie de la stînga la dreapta (în picioare): Fr. Cocos, antrenor, Gh. Popovici, Gh. Dumitru, M. Solcz, Gh. Marton, I. Cernea, Fr. Baiflo, V. Popovici, arbitru (jos) Gh. Szabad, I. Mureșan, V. Bularca.

portarea lui Gh. Popovici. Se pare că și-a învins în mare măsură frica și a executat acțiuni de o mare spectaculozitate. Dacă el va persevera eliminîndu-și total teama de adversar, dacă va reuși să conducă meciul din „cap în cap” fără scăderi, atunci problema serioasă în echipa națională va fi definitiv rezolvată. Gh. Dumitru și M. Solcz au lăsat o foarte bună impresie. Sînt luptători siguri, stau solid pe picioare și știu să-și dozeze bine eforturile. Gh. Szabad și V. Bularca s-au comportat în general bine. Mai au însă lipsuri serioase în apărare. Szabad a pierdut în 30 secunde întilnirea cîștigată la Egribas (Turcia). N. Baciu a deziluzionat și nu și justifică locul în echipă ca și A. Șuli care nu mai poate face față eforturilor unui mare concurs.

În concluzie considerăm — mai ales datorită faptului că a

existat un vădit decalaj de valoare obiectiv în clasamentul general între luptătorii noștri și a condițiilor de care am vorbit — rezultatele obținute de echipa R. P. Romîne sînt foarte bune, superioare celor din edițiile anterioare. Firește cu o formație mai omogenă ca valoare nu ne-ar fi scăpat locul întii. Nu putem fi însă de acord cu acei specialiști care sînt dispuși să facă concesiuni neprincipiale și cer să se introducă în formație elemente nedisciplinate, sancționate etc. numai de dragul de a scoate un rezultat. Politica de promovare a tineretului dă roade mult mai bune, așa cum s-a văzut de altfel. Numai că rezultatele nu se obțin „bătînd din palme”...

ION SEINESCU

I. Braharu, C. Moiceanu si P. Gane s-au impus categoric în „Turul ciclist al Iugoslaviei“

Revelația celei de a XIII-a ediții a „Turului ciclist al Iugoslaviei“ a fost, fără îndoială, tinăra noastră reprezentativă. Și dacă rezultatele imediate, înscrise în clasamentele generale finale, nu susțin afirmatia noastră, în schimb desfășurarea (uneori dramatică) a competiției a dovedit-o din plin. Constantin Moiceanu, Ion Braharu, Petre Gane și — mai puțin — Nicolae Pelcaru, oameni de viitor ai ciclismului nostru, au făcut o puternică impresie în capitala Iugoslaviei și nu de puține ori numeroșii specialiști prezenți la Belgrad au privit cu admirație spre tinăra noastră echipă. Secretarul federației iugoslave de ciclism spunea că ceea ce caracterizează formația R.P.R. este marea dorință de afirmare și omogenitatea sa (se referea la primii trei alergători). Ziarele din Belgrad, posturile de radio și comentarii diferitelor cotidiane s-au ocupat pe larg de comportarea șinerilor noștri cicliști, consemnând în cronici calificativul „foarte bine“ pentru răspunsul pe care l-au dat la primul lor mare examen.

Ediția din acest an a „Turului ciclist al Iugoslaviei“ a fost foarte dură, deși a avut numai 5 etape. Cicliștii au avut de luptat cu kilometrajul (medie de etapă, 185 km.), cu căldura excesivă, dar mai ales cu urcușurile și coborârile... în erminabile care au constituit profilul obișnuit al fiecărei etape. În plus, pregătirea bună a celor mai mulți dintre participanți a ridicat nivelul disputei, făcându-l în același timp mai greu accesibil debutanților.

Abandonul a trei dintre cei mai buni rușeri din echipa Franței, al unor cicliști din formația Belgiei și al multor alergători socotiți printre protagoniștii întrecerii (au abandonat 28 cicliști) sînt o mărturie elocventă a dificultății pe care a prezentat-o această competiție ciclistă.

N-a lipsit însă mult ca și performanțele înregistrate de sportivi

romini să constituie mari surprize. Pînă spre sfîrșitul etapei a III-a cicliștii noștri conduceau cu autoritate în clasamentul general pe echipe, iar C. Moiceanu, I. Braharu și P. Gane se aflau în primele 10 locuri ale clasamentului general individual. Succesul impresionant al tinerilor noștri rușeri a fost însă intrerupt de câteva accidente stupide. C. Moiceanu a fost obligat să abandoneze, iar I. Braharu și P. Gane au pierdut multe minute cu repararea bicicletelor deteriorate în timpul unei busucade. În aceste condițiuni, rezultatele finale realizate de I. Braharu și P. Gane (locurile 11 și 19) sînt merituose. Nu exagerăm cu nimic atunci cînd afirmăm că putem să-i socotim pe tinerii noștri reprezentanți domni să înlocuiască cu succes pe unii dintre titularii primei reprezentative și că, în orice caz, peste puțin timp actualii „senatori de drept“ își vor vedea pozițiile amenințate de aceste autentice talente.

I. Braharu. S-a dovedit în „Turul ciclist al Iugoslaviei“ unul dintre cei mai combativi alergători. Deși rula în compania unor cicliști cunoscuți (Trefflich Levacic, Duracher, Peters, Masha, Vloebert, De Winter, Stolper, Lothar Meister, Willy Heie ș.a.), I. Braharu s-a făcut repede știmat pentru calitățile sale și mai ales pentru pregătirea pe care a dovedit-o. Și nu erau rare momentele cînd Braharu, debutant în competițiile de peste hotare, organiza „moriștele“ desemnînd pe rînd care dintre cicliști vor trece la trenă! Pentru că cel mai bun nu este nevoie să fie întotdeauna și cel mai rutinat!

I. Braharu s-a clasat înaintea unor alergători de valoare cum sînt Lothar Meister, Török, Pruski, Kaminsky și alții.

C. Moiceanu și P. Gane au fost la fel de buni ca și colegul lor Braharu. De altfel la acest „tur“ se referea secretarul federației de ciclism a Iugoslaviei cînd admira omogenitatea echipei romine.

N. Pelcaru, nu s-a ridicat la înăl-

țimea celorlalți. Mai slab pregătit, el s-a găsit aproape întotdeauna la periferia clasamentelor.

Experiența făcută de către forul nostru de specialitate cu această echipă s-a dovedit utilă și ea trebuie neapărat continuată. Am descoperit cu acest prilej că mai avem o echipă capabilă să facă față cu succes competițiilor grele, că printre cicliștii noștri tineri se află multe talente. Trimițîndu-i pe aceștia, și pe alții, la cît mai multe competiții internaționale vom reuși, în sfîrșit să avem o echipă omogenă de valoare ridicată, care să poată obține rezultatele pe care le așteptăm cam de mult.

După meciul de tir de la Hanovra

Rezultatul cu care s-a încheiat meciul de la Hanovra dintre reprezentativele de tir ale R.P. Romine și R.F. Germane (1-1) reflectă fidel raportul de forțe. Juniorii noștri au fost net superiori adversarilor lor la proba combinată unde au ocupat primele trei locuri și au realizat un punctaj mult mai bun decît echipa R.F. Germane, dar au cedat la armă liberă calibrul redus. În afara lui Văcaru (la fel de bun și în a doua probă) nici unul dintre ceilalți (M. Străoanu, Rodica Năstase, Ion Giuglan) nu s-au ridicat la nivelul performanțelor juniorilor germani. Deși după primele două poziții (culcat și genunchi) situația era aproape egală, juniorii noștri au fost nevoiți să cedeze deoarece au obținut rezultate inferioare la poziția picioare (inferioare față de cele realizate de adversari). În aceste condițiuni apare ca normal rezultatul de egalitate cu care a luat sfîrșit meciul.

Înaintea campionatelor europene de tir de la Belgrad, care se vor desfășura în luna octombrie, meciul de la Hanovra a avut menirea să verifice stadiul de pregătire al tinerilor noștri tragători. Dar cum în R.F. Germană nu am avut ocazia să-i vedem la lucru pe cei mai buni dintre juniorii noștri (o serie de indisponibilități ne-au obligat să nu aliniem cea mai bună formație) nu se pot trage nici cele mai folositoare

Cehoslovacia, campioană mondială la handbal redus

BELGRAD 22 (Agerpres). — În seara zilei de 20 iulie la Belgrad a luat sfîrșit campionatul mondial feminin de handbal redus. Titlul de campioană a fost cucerit de echipa R. Cehoslovice care în meciul final a învins reprezentativa R. P. Ungare cu scorul de 7-1 (3-1). Intrecînd

echipa Germaniei cu 9-6 (4-4) selecționata R. P. F. Iugoslavia a ocupat locul trei. Pentru locurile 5-6 s-au întrecut echipele Danemarcei și Austriei, victoria revenind handbalistelor daneze cu scorul de 10-6 (3-3). Pe locurile următoare s-au clasat echipele Poloniei, Suediei și Romîniei.

Echipele de volei și handbal pleacă azi la Moscova

Din cauza desfășurării meciurilor cu reprezentativele R. P. Ungare, echipele de volei ale R.P. Romine nu au putut pleca spre Moscova odată cu celelalte loturi de sportivi. Ele părăsesc Capitala

în cursul dimineții de azi, plecînd cu avionul spre Capitala Uniunii Sovietice, unde vor participa la turneul din cadrul Jocurilor Tineretului. Reprezentativele noastre sînt alcătuite din următoarele jucătoare: Rodica Sădeanu, Ana Susan, Lia Vania, Adriana Honet, Natalia Cernat, Tinela Pleșoianu, Doina Ivănescu, Elena Florea, Florina Teodorescu, Sonia Colceriu, Ana Păunoiu, Cornelia Moraru și următorii jucători: Roman, Mușat, Corbeanu, Nicolau, Miculescu, Păunoiu, Ponova, Cherebețiu, Fieraru, Ruscescu. Antrenorii loturilor sînt Gh. Constantinescu, la fele și Gh. Petrescu, la băieți.

Tot astăzi va pleca spre Moscova și echipa masculină de handbal. Vor face deplasarea următorii jucători: Sidea, Haberpursch, Zahari, Nițescu, Balaș, Donca, Telman, Valentin Șelaru, Stănescu, Jost, Wagner, Nodea, Sauer, Bulgaru, Moser, Lotul masculin de handbal este însoțit de antrenorul Ion Kunst.

De pe pistele de atletism ale lumii

MOSCOVA, 22 (Agerpres). — La 20 iulie pe stadionul Dinamo au început întrecerile de atletism din cadrul campionatului orașului Moscova, în afară de concurs la parte atleți din diferite alte orașe ale U.R.S.S. precum și sportivi de peste hotare sosiți în vederea participării la cea de-a III-a ediție a Jocurilor sportive internaționale pletenești.

Cură de 100 m. plat a fost cîștigată de Leonid Bartenlev cu excelentul rezultat de 10"4/10. În proba de săritură cu prăjina, doi atleți și anume Vladimir Bulatov și Vitali Cernobal au trecut ștacheta înălțată la 4,50 m.

La Potsdam (R.D.G.) atletul german Pfeil a sărit 2,00 m. la înălțime.

La Limoges s-a desfășurat tripla întîlnire dintre reprezentativele Franței, Elveției și Belgiei. Iată rezultatele: Franța — Elveția 132-80, Franța — Belgia

128-84, și Elveția — Belgia 110-102.

Simbătă a luat sfîrșit la Helsinki întîlnirea atletică dintre reprezentativele Finlandei și Ungariei. Atleții finlandezi au obținut victoria cu 119-83. Iată primii clasai: 100 m. g.: Sincola (F) 14,9; înălțime: Salminen (F) 2,00 m.; clocan: Csermak (U) 68,88 m.; 100 m. Iakabfi (U) 18,8; 3000 m. obstacole: Varga (U) 8:56,4; triplu salt: Ratanen (F) 15,19 m.; greutate: Koivisto (U) 14,47 m.; 1500 m.: Rozsavölgyi (F) 3:51,2 (fostul record mondial Salsola și Salonen s-au lasat pe locurile II-III); 400 m.: Helsben (F) 47,7; 5000 m.: Szabo (U) 14:55,4; 4x100 m.: Ungaria 41,8; disc: Kiles (U) 52,96 m.; 400 m.g.: Mildh (F) 52,8; 200 m.: Rekkola (F) 22,0; lungime: Vakkama (F) 7,47 m.; 800 m.: Vuorisalo (F) 1:49,4; suliță: Kauhanen (F) 77,16 m.; 10.000 m.: Kovacs (U) 29:48,6; prăjină Landström (F) 4,55 m. (record european egalat).

Sărbătorirea Zilei unionale a sportivului în U.R.S.S.

MOSCOVA 22 (Agerpres). — TASS transmite: La 21 iulie în U.R.S.S. s-a sărbătorit Ziua unională a sportivului. În întreaga țară au avut loc mari competiții sportive în cadrul cărora au concurat milioane de tineri și tinere. O mare paradă a sportivilor a avut loc pe stadionul „Dinamo“ din Moscova.

La Reutlingen a luat sfîrșit întîlnirea de nație dintre reprezentativele R. F. Germane și Ungariei. Victoria a revenit echipei R. F. Germane cu 149-95. Iată cîteva rezultate: 100 m. liber: Baumann (G.) 57,9 (record egalat) 100 m. spate femei: Schmidt (G.) 1:15,5 100 m. liber femei: Brumme 1:05,5 (record german) 200 m. flutur: Weber 2:25,4. La polo: R.P.U.—R.F.G. 5-2 (2-4) — în meci revanșă

La Budapesta înotătorul maghiar Kunsagi a realizat 2:41,8 la 200 m. bras, performanță care constituie un nou record al R.P.U.

Viaer s-a desfășurat la Tbilisi întîlnirea internațională de baschet dintre echipa locală Dinamo și echipa Galata Saray Istanbul, victoria a revenit baschetbaliștilor din Tbilisi cu scorul de 83-62.

În semifinale „Cupei Davis“ la tenis (zonă europeană) Belgia a înțrecut Marea Britanie cu 3-2. Finala zonei europene se va desfășura în-

HONVED DE DOUĂ ORI INVINSĂ ÎN R. D. GERMANĂ

De săptămîna trecută echipa budapestană Honved, se află în turneu în R. D. Germană. Surprinzător, echipa maghiară a suferit în cele două jocuri susținute pînă acum tot atîtea înfrîngeri. Dintr-o relatare telefonică greșită din Berlin, în ziarul nostru de ieri a apărut știrea că echipa Honved a susținut simbătă primul meci la Leipzig, în compania unei selecționate a orașelor Wisnuth Karl Marx Stadt și Lokomotive Leipzig. Realitatea este că jocul s-a desfășurat joi seara la Leipzig în compania unei selecționate a orașelor Karl Marx Stadt și Berlin. Victoria a revenit echipei germane cu scorul de 3-2. Echipa germană a fost o veritabilă reprezentativă a R.D.G., care se pregătește pentru Jocurile sportive de la Moscova.

Duminică seara, în noaptea, tot la Leipzig, echipa Honved a susținut al doilea joc, de data aceasta, în compania echipei Lokomotive din localitate. Victoria a revenit formației gazde cu scorul de 2-0 (1-0). Firește, performanțele echipelor din R. D. Germană sînt demne de subliniat pentru că Honved a utilizat cea mai bună formație: Farago — Dudas, Banyai, Solti — Bozsik, Kotász — Budai II, Mahos, Tihi, Budai III, Balocsai.

O HOTARIRE F.I.F.A.

Luînd în discuție memoriul înaintat de Federația Maghiară de Fotbal cu privire la fotbalistii săi rămași peste hotare, Federația Internațională de Fotbal Asociație a hotărît că cei 20 fotbaliști (Puskas, Kocsis, Czibor, Grosits, Szolnok, Garambólyi, D. Szabo precum și cei 13 juniori) care nu s-au întors în patrie nu vor putea juca în nici un club din străinătate. Secretarul Federației Internaționale, Gassmann, a anunțat că prin această hotărîre s-a dat curs favorabil cererii justificate a Federației maghiare.

tre 2 și 4 august între Belgia și Italia

În zona americană, Brazilia a înțrecut Canada cu 3-3

BELGRAD, 22 (Agerpres). — În cadrul campionatelor de atletism ale R.P.F. Iugoslavia desfășurate la Ljubljana, atletul Stanko Loriger a stabilit un nou record iugoslav în proba de 110 m. garduri cu timpul de 14"2/10. Alte rezultate: Bărbat: 100 m. plat: Loriger 10"5/10 (record egalat); greutate: Penko 15,35 m.; înălțime: Marlanovic 1,90 m.; suliță: Pavlovic 68,32 m.; 1500 m.: Mugosa 3'50"2/10; lungime: Miler 7,45; 400 m.: Grujic 48"7/10; 10.000 m.: Mihalic 39"01"0.

Cel de-al 9-lea tur ciclist al R.D. Germane s-a încheiat simbătă în Berlin cu victoria ciclistului belgian Eddy Pauwel. În clasamentul pe echipe pe primul loc s-au clasat cicliștii asociației „Sport und Technik“ din Leipzig.

Într-un meci internațional de tenis desfășurat la Katowice între selecționata orașului și reprezentativa orașului Pekin tenismenii chinezi au obținut victoria cu rezultatul de 3-4.

La Salzburg a avut loc meciul de scrimă dintre selecționata Austriei și R.P.F. Iugoslavia. Iată rezultatele înregistrate: floretă femei: Austria-Iugoslavia 3-1; floretă bărbați: Austria-Iugoslavia 4-0; spadă: Austria-Iugoslavia 4-0; sabie: Iugoslavia-Austria 3-1.

16 ECHIBE ÎN CAMPIONATUL ITALIAN!

Ca urmare a dezbatărilor care au avut loc cu privire la alaba comportarea a fotbalistilor italieni în meciurile internaționale, s-a considerat că numărul de 16 echipe din campionatul primei diviziuni din Italia este prea mare. În consecință numărul echipelor participante în campionat a fost redus la 14. Hotărîrea va fi aplicată cu începere din toamna acestui an. Ziarele italiene remarcă însă că nu în această constă îmbunătățirea situației disperate în care se află fotbalul italian. Realitatea este că toate cluburile — în loc să promoveze elemente tinere — aleargă după vedete străine. Jucătorii importați din Argentina, Brazilia etc., devin... peste noapte cetățeni italieni.

ACTIVITATEA ÎN R. P. BULGARIA

SOFFA 22 (prin telefon). Fotbaliștii bulgari au susținut mai multe jocuri internaționale. Echipa Beycoz din Turcia a susținut două jocuri, la Sofia și Varna. La Sofia ea a înțlînit TDNA de care a fost întrecută cu 6-0, iar la Varna, echipa locală Botev a cîștigat cu 3-1.

Impresii după jocul de la Sofia

(Urmare din pag. 1-a)

erurile nu s-au petrecut de loc așa. Panaiotov apărînd de la început și pînă la sfîrșit în postura de veritabil inter stînga. Și el nu a reușit să îndeplinească misluna unui inter, fiindcă este un jucător realizator care nu știe să lege acțiunile și care nu muncește pentru a suda apărarea de atac. Iar Iliev a făcut un joc de centru... rătăcitor, evitînd de fiecare dată duelul cu Krijevski. Așa s-a făcut că orice mingă trimisă de apărătorii bulgari n-a avut în realitate adresant. Apărarea s-a luptat de la început cu impetuoaasă linie de atac a U.R.S.S. și a reușit timp de 25 minute să echilibreze jocul.

La primul gol — venit, este drept dintr-o greșeală a lui Kovacev — apărătorii bulgari s-au enervat, și-au imputat reciproc greșeala și au trimis încludați mingea către centru. La al doilea gol au devenit mai liniștiți, iar la golurile 3 și 4 au trimis fără nici

un cuvînt balonul spre locul de reluare. Erau, ca de altfel întreaga echipă... resemnați.

NETTO, UN VERITABIL ȘEF DE ORCHESTRA

L-am văzut pentru prima oară pe Netto. Poate că l-am prins într-una din cele mai bune partide ale lui. Fapt este că m-a încîntat. Netto își asumă — și toată lumea este de acord că bine face — rolul de conducător tactic al echipei. Mai ales atacul este inspirat de căpitanul echipei U.R.S.S., asemenea unui dirijor de mare orchestra: precis, subtil, imaginativ. Mingile care pleacă de la acest excepțional jucător „știu ce vor“, fiindcă Netto pune multă variație în joc. Acum dă o mingă „printre“ pe centru lui Strelțov, apoi face o deschidere tocmai pe extrema opusă, pentru ca la faza următoare să paseze scurt colegului său de linie Voinov și să sprinteze pentru a reprimi mingea pe post de inter.

Cîteva cuvînte despre Iașin. Nu mă mai mir că este atît de bine cîotat pe întregul continent, că „France-Football“ și alte reviste de specialitate îl consideră portarul nr. 1 al Europei. Iașin este „mare“ și la propriu și la figurat. La figurat pentru că are un deosebit simț al plasamentului, o priză... magnetică și o mobilitate de acrobat. La propriu deoarece prin înălțimea lui domină întreaga poartă.

Pentru sfîrșit, cîteva cuvînte despre reprezentanții Romîniei la acest joc. Dumitru Schulder și colegii săi, Mircea Cruțescu și Solomon Segai, au condus sigur și atent. Maniera lui Schulder de a aplica consecvent legea avantajului și de a interveni cît mai rar în joc — discreția este o condiție a arbitrajelor bune — a fost mult apreciată la Sofia. De aceea, la terminarea partidei, cei trei arbitri romîni au fost aplaudați, ceea ce să recunoaștem, nu prea este la îndemîna unor spectatori a căror echipă a pierdut cu 4-0!